

MEI 1985

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

De
Ware Feiten
Over

ABORTUS

Waarom
is er zo
Weinig Begrip?

MILJOEN

100

90

80

70

40

30

20

10

1965

1975

1985

AANTAL ABORTUSSEN OP DE WERELD

De *Echte Waarheid* wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. België: postrekening 000-0157667-42; bankrekening 721-5205043-14. Verantwoordelijke uitgever: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Nederland: Postgiro No 1954800, bankrekening Algemene Bank Nederland, Utrecht, No 555013340. Deze rekeningen zijn voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Verspreiding en redactie van de nederlandstalige editie, tevens adres voor alle correspondentie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.

**OPRICHTER EN ALGEMEEN
HOOFDREDACTEUR:**

HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

NIEUWREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

ALGHELE VORMGEVING:

MONTE WOLVERTON

SENIOR REDACTEUR:

RAYMOND F. MCNAIR

REDACTEUREN:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY, RODERICK

C. MEREDITH, DONALD D. SCHROEDER,

JOHN R. SCHROEDER, MICHAEL A. SNYDER,

CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,

KENNETH C. HERRMANN, PATRICK A. PARNELL,

RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER

DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

CHERYL EBELING, KAREN FERGEN,

WERNER JEBENS, JANICE ROEMER, MARIA ROOT,

TONY STYER, WENDY STYER, ROBERT TAYLOR

RON TOTH, EILEEN WENDLING

VORMGEVING:

GRAFISCHE VERZORGING:

RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator Vormgeving: GREG S. SMITH

Fotoarchief: VERONICA TAYLOR

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

WARREN WATSON

Hoofd fotoproduktie: HAL FINCH

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,

NATHAN FAULKNER, ALFRED HENNIG,

ELIZABETH RUCKER, KIM STONE

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT

Hoofd produktie: ROGER G. LIPPROSS

Produktie: RON TAYLOR

Coördinatoren internationale edities: VAL BROWN,

BOB MILLER, GERALD VAN DER WENDE

Distributie: BOYD LEESON

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

DUITS: JOHN B. KARLSON

ENGELS: JOHN R. SCHROEDER

FRANS: DIBAR APARTIAN

ITALIAANS: CARN CATHERWOOD

NEDERLANDS: JOHAN WILMS

NOORS: ROY ØSTENSEN

SPAANS: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGELAND: FRANK BROWN

FILIPPIJNEN: ROD MATTHEWS

FRANKRIJK: SAM KNELLER

LATIJS-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

WEST-DUISSLAND: FRANK SCHNEE

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

de
EGTE WAARHEID
tijdschrift voor zuiver begrip

18E JAARGANG No. 4 OPLAGE WERELDWIJD 7.540.000

MEI 1985

ARTIKELEN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong
- 2 De ware feiten over abortus. Waarom zo weinig begrip?
- 5 De sleutel tot overleven!
- 7 Wordt u door de tijd achterhaald?
- 9 De ware kinderopvoeding
De tienerjaren
- 14 U en uw geld
- 20 Internationale informatie
- 23 Nieuwsoverzicht
- 28 Brieven

VOORPAGINA

De abortusstatistieken van 1965 en 1975 berusten op schattingen in *Population Reports*, Vol. VIII, No. 4, Series F, No. 7, Population Information Program (Johns Hopkins University). De raming voor 1985 is onze schatting, gebaseerd op de huidige ontwikkeling.

ONTWERP VOORPAGINA MONTE WOLVERTON

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Noors en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1985 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

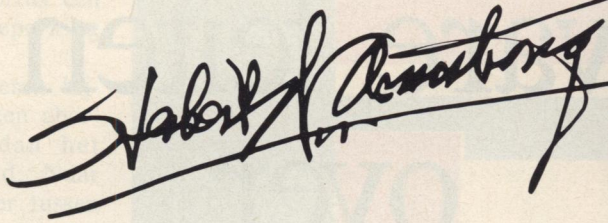
Telefoon: 03402-39922

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

PERSOONLIJK VAN

Wat ik predik is mij niet door mensen geleerd!

In brieven wordt regelmatig de vraag gesteld: „Was u ooit ‘Jehova’s Getuige’? Leden van die organisatie zeiden me dat u dat eens was.”

Hoewel ik eerder in dit tijdschrift absoluut en on-dubbelzinnig heb verklaard dat ik nooit lid ben geweest van de groepering die bekend is als Jehova’s Getuigen, schijnt het dat sommige mensen de valse bewering blijven verspreiden dat ik eens bij hen hoorde.

Laat ik opnieuw de waarheid duidelijk maken.

Ik ben nooit lid geweest van de zogeheten Jehova’s Getuigen. Ik heb nooit op enigerlei wijze, in enigerlei hoedanigheid of vorm zelfs maar de vaagste relatie met hen gehad. Ik heb nooit enige omgang met hen gehad.

Nooit heb ik enige bijeenkomst van de Jehova’s Getuigen bijgewoond. Nooit heb ik enige soort van contact gehad met iemand van hun leiders of leden.

Ik heb niets van Gods waarheid van de Jehova’s Getuigen geleerd. Vanzelfsprekend heb ik weleens wat van hun geschriften en hun boeken gelezen en ik was blij te zien dat zij bepaalde waarheden hebben, zoals de meeste groeperingen (al zijn die vaak met dwaling vermengd), maar God had mij deze waarheden reeds geopenbaard lang voordat ik hun literatuur las. Niets van wat ik geloof en onderwijs heb ik van deze organisatie geleerd. Als zij beweren dat zij mij iets geleerd hebben, stellen zij de dingen in een verkeerd daglicht.

Gods waarheid heb ik rechtstreeks van God geleerd,

door zijn Woord, de Bijbel. Zoals de apostel Paulus zei, zeg ik u:

„Want ik maak u bekend, broeders, dat het evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus . . . Maar toen het Hem, die mij . . . door zijn genade geroepen heeft, behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem [aan de wereld] verkondigen zou, ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed” — evenmin ging ik naar enige groepering, maar ik ging rechtstreeks naar het Woord van God, en op mijn knieën vroeg ik God door zijn Geest mijn verstand te openen — mij te corrigeren, te berispen en terecht te wijzen, en mij in zijn waarheid en zijn gerechtigheid te onderrichten . . . daarop ging ik drie jaar later naar sommige van de nederige mensen van Gods volk in de Willamette-vallei in Oregon en predikte tot hen in het begin van 1931. (Vergelijk Galaten 1:11-18.)

Mijn ambitie en ijver waren niet gericht op het vervolgen van Gods ware Kerk, zoals bij Paulus, maar op het beklimmen van de ladder van succes in de zakenwereld en op geld verdienen. Drie achtereenvolgende keren sloeg God mij neer door de zaken die ik was begonnen onder mij weg te halen en mij financieel te ruïneren. Daarna bracht God mij tot de studie van zijn Woord door ervoor te zorgen dat ik probeerde de eeuwige geldigheid en het goede van Gods geestelijke wet te weerleggen, de wet die Hij aan mijn vrouw had geopenbaard en waar ik me aanvankelijk bitter tegen verzette.

Gedurende die studie van zes maanden en van meer dan 14 uur per dag las ik zeer weinig literatuur ten gunste van de wet, maar ik las alles wat ik kon vinden dat ertegen was; maar het meest bestudeerde ik gewoon de Bijbel! Na deze zes maanden van intensieve studie, was ik gedwongen, in eerlijkheid tegenover God, de bitterste pil van mijn leven te slikken. Deze „doodde” mij letterlijk — en ik stierf — ik gaf mij geheel aan God over, gaf mijn leven voor de rest aan Hem „als Hij er wat mee kon doen”.

Vanaf mijn geboorte was ik opgegroeid in de Friends Church (Quakers), hoewel ik nooit was bekeerd of als een kind van God was verwekt, en op 18-jarige leeftijd had ik nagenoeg geheel afstand genomen van alle kerkelijke belangstelling en kerkbezoek, en ik wijdde al mijn energie aan het zakenleven.

Ik was al in de 30 toen God mij dwong tot de studie van zijn woord, en tot totale overgave aan Hem en zijn gezag over mijn leven.

(Zie verder pagina 27)

De ware feiten over **ABORTUS** *Waarom zo weinig begrip?*

Ronald S. Toth

Wie heeft het recht te kiezen of de ongeborenen zullen leven of sterven?

Denkt u eens in! In amper 50 jaar heeft deze wereld haar standpunt inzake abortus van onaanvaardbaar (op enkele uitzonderingen na) gewijzigd in aanvaardbaar als vorm van geboortenregeling.

De meeste mensen tegenwoordig beseffen niet hoe radicaal deze verandering is. Veertig jaar geleden werd Nazi-Duitsland veroordeeld om het steriliseren van „onvolwaardigen”.

Twintig jaar geleden was abortus als alternatief tegen ongewenste zwangerschap nog onwettig. Het woord „aborteur” riep het uitschot van de maatschappij op — een monster dat ongeboren babies vernietigde.

Eerder nog in deze eeuw beschermen zowel de nationale wetten als de medische Eed van Hippocrates de ongeborenen. Niemand betwijfelde toen dat abortus moord was.

Het waarom van abortus

Maar over de hele wereld zijn de meningen in de laatste 20 jaar zo ingrijpend gewijzigd dat de ommekeer slechts kan worden vergeleken met het omdraaien van een lichtschaakelaar. Het draaien van de schakelaar op „uit” werpt een helder verlichte kamer in duisternis. Vanuit een historisch perspectief heeft de maatschappij de knop van licht op donker gedraaid — op „uit” voor de ongeborenen.

Natuurlijk zijn er de betrekkelijk zeldzame tragische gevallen van meisjes die zwanger worden door incest. Deze droeve gevallen wekken vanzelfsprekend medelijden en medeleven op.

Daarnaast moeten vrouwen zich tegen verkrachting beschermen. Een vrouw die het slachtoffer wordt van verkrachting moet *onmiddellijk* professionele hulp invoeren. Stel dit niet uit. Wacht geen drie maanden, of drie weken, of zelfs maar drie dagen. Vraag *onmiddellijk* om medisch advies.

De kwestie van de abortus concentreert zich echter *niet* rond zulke tragische gevallen als incest of verkrachting. De *werkelijke* reden voor het hoge abortuscijfer van deze tijd — een volle 97 procent in de V.S. bijvoorbeeld — is louter *gemak*. Het behouden van het leven van de moeder, de kans op een gebrekkig kind, verkrachting en incest maken maar drie procent van alle abortusgevallen in de V.S. uit.

Bedenk daarbij dat buiten de grenzen van de Verenigde Staten — in de Sovjet-Unie, Polen, Griekenland, Bulgarije, Roemenië en Japan, om er maar enkele te noemen — abortus nu een aanvaard en wezenlijk bestanddeel vormt van de methodiek der geboortenregeling.

In de tweede helft van de 20e eeuw is abortus niet een ingreep om „leven te redden”. Het is een hoofdvorm van geboortenbeperking. In 1985 zullen ongeveer *55 miljoen babies over de hele wereld* worden geaborteerd — tegen elke tien levende geboorten zal

viereneenhalf maal abortus worden opgewekt.

Internationale aanvaarding

In onze tijd is binnen een groeiend aantal landen gewettigde abortus een hoofdvorm van geboortenbeperking geworden.

Paradoxaal genoeg constateren bijvoorbeeld in Polen kenners een abortuscijfer dat hoger ligt dan het geboortencijfer van het land. Naar schatting ligt het abortuscijfer tussen de 800.000 en 1 miljoen per jaar tegen 702.000 geboorten.

Getrouwde vrouwen nemen 80 procent van de abortussen voor hun rekening, en de meesten hebben al kinderen. Zelfs met een gevarieerd arsenaal van beschikbare geboortenbeperkende methoden achten de Japanners abortus nog steeds een noodzaak.

Een woordvoester van een Japanse feministengroep verklaart: „Bij een op de drie vrouwen in de leeftijd tussen 25 en 40 jaar is abortus verricht.”

Ondanks de tegenstand van de Grieks Orthodoxe Kerk blijft abortus Griekenland's populairste vorm van geboortenbeperking. Cijfers vrijgegeven door het Centrum voor Sociale Wetenschap in Athene tonen aan dat 56 procent van de Griekse vrouwen die zich laten aborteren, hiermee begint na de geboorte van hun eerste kind; hierna is het percentage één geboorte op twee abortussen. Sommige vrouwen verklaarden wel 30 abortussen te hebben ondergaan.

In 1981 vonden er onder de Franse vrouwen meer dan 180.000 wettige en naar schatting 80.000 illegale abortussen plaats. „Een op de vier zwangerschappen eindigt in abortus,” bericht de *Londense Times*, „en slechts 30 procent van de vrouwen in de vruchtbare periode van hun leven gebruikt enige vorm van anticonceptie.”

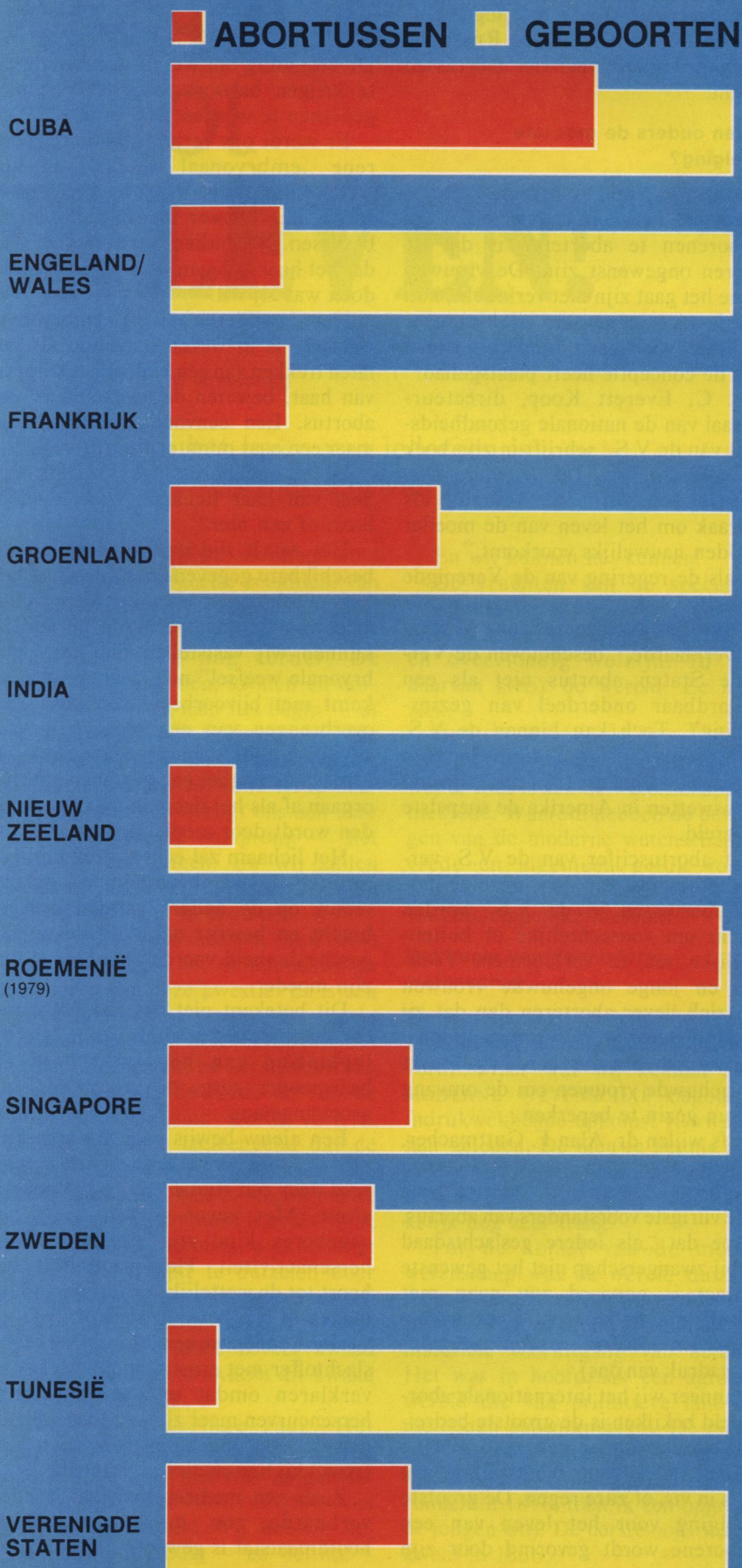
In Roemenië eindigt 60 procent van de zwangerschappen in abortus. Abortus is zozeer een deel geworden van het Roemeense leven dat dit land een van de laagste geboortencijfers van Europa heeft.

Om deze trend te wijzigen wil de Roemeense President Nicolae Ceausescu dat Roemeense vrouwen vier kinderen krijgen. Dat is hun „vaderlandse plicht”, zo stelt hij.

De lijst gaat verder, maar één land „wint” met het hoogste abortuscijfer: de Sovjet-Unie.

Demografen binnen de Verenigde

Verhouding abortussen — geboorten

Staten schatten dat er in de Sovjet-Unie jaarlijks 10 miljoen abortussen worden verricht, twee à drie tegen elke geboorte. Bij de gemiddelde Russische vrouw worden ongeveer vier abortussen verricht.

Vormen ouders de grootste bedreiging?

Onze maatschappij is zozeer in verval geraakt dat de voornaamste reden om ongeborenen te aborteren is dat de kinderen ongewenst zijn. De vrouwen om wie het gaat zijn niet verkracht, hun leven is niet in gevaar; zij kiezen er eenvoudig voor geen kind te krijgen nadat de conceptie heeft plaatsgehad.

Dr. C. Everett Koop, directeur-generaal van de nationale gezondheidsdienst van de V.S., schrijft in zijn boek *The Right to Live, the Right to Die*: „Het is een feit dat abortus als noodzaak om het leven van de moeder te redden nauwelijks voorkomt.”

Zoals de regering van de Verenigde Staten in 1984 op de conferentie over het bevolkingsvraagstuk in Mexico City verklaarde, „beschouwen de Verenigde Staten abortus niet als een aanvaardbaar onderdeel van gezinsplanning”. Toch kan binnen de V.S. iedere vrouw juist om *die* reden een abortus ondergaan. In feite zijn de abortuswetten in Amerika de soepelste ter wereld.

Het abortuscijfer van de V.S. verschilt enigszins van het wereldcijfer. Veel abortussen in de V.S. worden verricht om voorechtelijke of buitenrechtelijke sex te verbloemen. Teenagers en jonge ongehuwde vrouwen laten zich liever aborteren dan dat zij een kind houden. Op internationaal niveau wordt abortus eerder gebruikt door gehuwde vrouwen om de omvang van hun gezin te beperken.

Zelfs wijlen dr. Alan F. Guttmacher, voormalig voorzitter van de „Planned Parenthood Federation of America”, een van de vurigste voorstanders van abortus, gaf toe dat „als iedere geslachtsdaad waarbij zwangerschap niet het gewenste resultaat is gepaard zou gaan met doeltreffende anticonceptie, *er weinig abortussen zouden worden verricht*” (met nadruk van ons).

Wanneer wij het internationale abortusbeeld bekijken is de grootste bedreiging voor het ongeboren kind niet de mazelen, de pokken, blootstelling aan PCB's in vis, of zure regen. De grootste bedreiging voor het leven van een ongeborene wordt gevormd door zijn

eigen — vaak gehuwde — ouders die ervoor kiezen hem te aborteren.

Louter „embryonaal weefsel”?

De beslissing om wel of geen kinderen te krijgen behoort *voor* de conceptie genomen te worden, niet *erna*.

Er wordt ons verteld dat de ongeboorene „embryonaal weefsel” in het moederlichaam is — dat de moeder het recht heeft over haar lichaam te beslissen. Bovendien wordt ons verteld dat het haar lichaam is en zij ermee kan doen wat zij wil.

Het verwijderen van dit „embryonale weefsel” is in wezen hetzelfde als het laten trekken van een kies, of het knippen van haar, beweren de voorstanders van abortus. Een eenvoudige ingreep die maar een paar minuten duurt.

Is de ongeboren baby slechts een deel van haar lichaam, zoals tanden, haar, of een nier?

Het wordt tijd dat wij de nieuwste beschikbare gegevens bestuderen. Door het overbrengen van een bevruchte eicel van de ene vrouw op de andere kunnen wij vaststellen dat het „embryonale weefsel” niet slechts overeenkomt met bijvoorbeeld een nier. Het overbrengen van een embryo is veel gemakkelijker dan een transplantatie. Het lichaam stoot een getransplanteerd orgaan af als het daarvan niet weerhouden wordt door medicijnen.

Het lichaam zal echter geen embryo afstoten. Het embryo kan van de ene vrouw op de andere worden overgebracht en bewijst daardoor de unieke gescheidenheid van de ongeborene van zijn moeder.

Dit betekent niet dat een baby niet tot zijn moeder behoort. Na de inplanting van het embryo in de baarmoeder zorgt de vrouw voor de groeiomgeving.

Een nieuw bewijs voor het menszijn van de ongeborene kan worden geleverd door een studie van de hersenactiviteit. Met zeven weken heeft het ongeboren kind zijn eigen meetbare hersenactiviteit. Hersenactiviteit behoort tot de wettelijke criteria om uit te maken of een persoon leeft of niet.

Hoe kunnen we een 20-jarig verkeersslachtoffer met ernstig hoofdletsel dood verklaren omdat er geen meetbare hersencurven meer zijn, en toch volhouden dat een ongeboren baby niet leeft terwijl hij hersencurven vertoont?

Zoals een medicus tien jaar geleden verklaarde, zou, nu hersendood de hoofdmaatstaf is geworden om te bepa-

len wanneer iemand dood is, „hersenenleven” ofwel het moment waarop voor het eerst hersencurven kunnen worden waargenomen de levensvatbaarheid van een embryo moeten bepalen.

Toen hij dit verklaarde, kon met behulp van wetenschappelijke instrumenten hersenactiviteit pas rond de zevende en achtste *maand* worden waargenomen. Hierdoor werd prematuur geconcludeerd dat een menselijk embryo pas tegen die tijd leefde! Aangezien hersenactiviteit nu al met zeven *weken* kan worden waargenomen, aborteren doktoren in feite levende mensen. En natuurlijk leeft het embryo al *vóór* die zeven weken!

Als men ook maar enige twijfel koestert over het tijdstip waarop een menselijk leven begint, zou men de baby het voordeel van de twijfel moeten gunnen. President Ronald Reagan schrijft: „Als u niet weet of een lichaam levend of dood is, zult u het nooit begraven.” Hetzelfde criterium zou voor de ongeborenen moeten worden gehanteerd.

De meeste aborteurs trachten de grens te leggen bij de levensvatbaarheid of het op-zichzelf-kunnen-staan. Het embryo is om in leven te blijven afhankelijk van de baarmoeder. Zolang de ongeborene niet onafhankelijk van zijn moeder kan overleven, kan, zo redeneren zij, er nog abortus worden verricht.

En dan, ook volwassenen zijn wel van hulpsystemen afhankelijk om in leven te blijven. Veel mensen zijn afhankelijk van nierdialyse-installaties om hun bloed te zuiveren. Anderen zijn afhankelijk van ademhalingsapparaten om in leven te blijven. Iemand die deze apparatuur uitschakelt wordt van moord beschuldigd. Het enkele feit dat mensen van iets anders afhangen om in leven te blijven, sluit hen niet van het menszijn uit.

Tegenwoordig leven veel te vroeg geboren babies, zelfs een aantal dat al met viereneenhalve maand geboren werd.

En denk u eens in: een vrouw ijlt naar een ziekenhuis. Binnen een paar minuten schenkt zij het leven aan een prematuur van 22 weken. Aangezien de moeder het kind *wenst*, zal men alles in het werk stellen om dit leven te behouden.

Loopt u nu een gang af en een andere kamer binnen. Daar laat een vrouw een foetus van 22 weken aborteren. De moeder heeft het kind niet *gewenst*. Men vertelt ons dat haar 22-weken-

(Zie verder pagina 26)

De Sleutel tot OVERLEVEN!

Herbert W. Armstrong

De ene grote kwestie in het leven van iedereen is op dit ogenblik die van het voortbestaan van de mens.

Het meest dringende probleem is tegenwoordig voor iedereen de kwestie van *of* en *hoe* wij kunnen overleven.

Overleven alleen is echter niet genoeg! Wij moeten kunnen voortbestaan in vrede, in geluk, in vreugde, in welzijn en overvloed voor iedereen.

En dat is een grote eis. Als iemand het antwoord heeft, moet hij zich, ter wille van de mensheid, daarover uitspreken. Ik ben bereid het antwoord te geven — en een duidelijk antwoord, zonder dubbelzinnigheden. Het is tijd voor duidelijke taal. Uw leven hangt ervanaf of er iemand, op tijd, met het juiste antwoord komt.

Om direct tot de kern van het probleem door te dringen moeten wij ons realiseren dat bestaande omstandigheden en moeilijkheden eenvoudig een GEVOLG zijn. Voor ieder gevolg moet er een OORZAAK bestaan. Ons probleem van onmiddellijk belang is de oorzaak te vinden, niet alleen die van de tegenwoordige slechte omstandigheden, maar ook de in onbruik zijnde oorzaak van vrede, geluk en overvloedig welzijn.

Om te weten te komen wat deze oorzaak is, moeten wij eerst de vraag stellen: Wat heeft de mens gemaakt tot wat hij is? Hoe is de mensheid op deze aarde terechtgekomen? Of, nog verder terug, hoe kwam de aarde zelf tot bestaan?

Dit lijkt misschien een heel eind terug, maar de vergeefse zoektocht van de mens naar vrede gaat ook een heel eind terug — zo ver als de geschiedenis teruggaat — en nog verder. De menselijke problemen, kwalen en oorzaken reiken terug naar het begin — of nog naar vóór het begin — van de geschiedenis. Om het juiste antwoord te vinden, moeten wij zelfs terug naar de prehistorie. Dit brengt ons ook naar de kwestie van de oorsprong — het begin — der dingen. En wij zullen sneller op het juiste antwoord komen door bij het begin te beginnen.

Vele geleerden hebben hun hele leven gewijd aan het onderzoeken en bestuderen van deze kwestie. Er is een groot aantal boeken geschreven waarin de resultaten van deze levenswerken worden uiteengezet, en het verhaal van het ontstaan van de aarde en van de mensheid zogenaamd wordt verteld. Maar is het niet veelzeggend dat de studies, theorieën en hypothesen van deze geleerden er niet in slagen ons te zeggen WAAROM de mens is zoals hij is, of HOE hij zo geworden is, WAAROM het de mens altijd lijkt te duizelen door onoplosbare problemen, WAAROM hij altijd in moeilijkheden verkeert, WAAROM de mensheid door zoveel kwaad wordt gekweld, en WAAROM dit kwaad zo snel toeneemt?

Dit is geen geringe zaak. Het negeren van het huidige dilemma van de mensheid zal er niet voor zorgen dat het verdwijnt. Het VOORTBESTAAN van de mens is onzeker! Wij hebben het juiste antwoord nodig — en wel nu!

En wij kunnen het kennen!

De vruchten van de speculatieve beweringen van de wetenschap zijn geen vrede, geluk, universele voorspoed en overvloedig welzijn. In plaats daarvan LIJDT de wereld. Ze is zeer ziek.

Om tot de kennis van het juiste antwoord te komen moeten wij weten wat er fout is aan de wetenschappelijke methode. Waarom hebben de bevindingen van de moderne wetenschap geen vrede en algemeen geluk voortgebracht? Wat mankeert er aan de wetenschappelijke methode?

Het begin van de moderne wetenschap

De wereld bezit al lange tijd wetenschappelijke kennis in een of andere vorm. Maar wat wij kennen als DE MODERNE WETENSCHAP begon haar indrukwekkende opkomst ruwweg 175 jaar geleden. De nieuwe kennis op het gebied van de natuurwetenschappen en technologie ontwikkelde zich aanvankelijk nog zeer traag.

Tot de komst van de moderne wetenschap was de wereld duizenden jaren in nagenoeg hetzelfde trage tempo blijven draaien, zonder enige materiële vooruitgang van betekenis. Het was in hoofdzaak een agrarische wereld die van primitieve landbouwmethoden gebruikmaakte. De gietijzeren ploeg werd pas in 1797 uitgevonden. De schijvenploeg werd pas uitgevonden in 1896, toen ik een opgroeiende jongen was. De eerste oogstmachine kwam in 1836.

President Abraham Lincoln heeft eens uiteengezet hoe mechanische en industriële ontwikkeling niet op gang kon komen tot de uitvinding van de boekdrukkunst, in ongeveer 1450 door Johannes Gutenberg in Duitsland. En dan nog was er niet veel ontwikkeling in de boekdrukkunst tot aan het begin van de 19e eeuw. Toen emigreerden plotseling Duitse uitvinders naar Groot-Brittannië om hun uitvindingen in papiermaken en de rotatiepers te patenteren, wat een enorme verhoging van de produktiviteit tot gevolg had.

Duizenden jaren lang was de wereld zonder de moderne transport- en communicatiemiddelen. Vervoer te land vond te voet plaats, of op een muilezel, paard, kameel of olifant, of in karren die door deze dieren werden getrokken. Op zee ging het met het trage zeilschip. Pas in 1803 vond Fulton het stoomschip uit. En de telefoon kwam pas in 1876 en stond nog in de kinderschoenen toen ik een jongen was.

Tijdens mijn leven schoten wij door het tijdperk van de machine, het straaltijdperk, het atoomtijdperk naar het ruimtetijdperk. De versnelling van de uitvindingen werd eerst grotendeels gestimuleerd door de drukpers, die een grotere verbreiding van kennis en uitwisseling van ideeën mogelijk maakte, en daarna door de snellere transportmiddelen: de stoomlocomotief, de stoomboot, de auto, het vliegtuig. En tenslotte door de telefoon, de telegraaf, de radio en de televisie.

Maar wat was de oorspronkelijke impuls?

Met de komst van de „moderne wetenschap”, omstreeks het begin van de 19e eeuw, verzekerden de wetenschapsmensen de wereld dat de mens nu was gevorderd tot het punt waarop hij de bijgelovige kruk van godsdienst en geloof in God niet meer nodig had. De mensheid kon voortaan vertrouwen op de *nieuwe* messias: de moderne wetenschap.

„Als we eenmaal voldoende kennis hebben”, aldus de geleerden, „lossen we alle problemen van de mensheid op en genezen we alle kwalen van de wereld.”

Ter vervanging van godsdienst en geloof in God werd door de geleerden en onderwijkskundigen de doctrine van evolutie ingevoerd. De middelen die de moderne wetenschap bij de produktie van deze nieuwe kennis gebruikte, waren een opgevoerd gebruik van die

welke de mens sinds de dageraad van de geschiedenis had gehanteerd: afwijzing van openbaring als bron van kennis en het gebruik van observatie, experiment en de menselijke rede.

Aldus nam de produktie van kennis in een steeds sneller tempo toe. Maar naarmate de kennis toenam, namen, paradoxaal genoeg, tevens de problemen van de mensheid toe, in een vrijwel gelijk tempo!

Wat mankeert er aan het dictum dat kennis het enige nodige voor oplossingen is? Wij staan nu oog in oog met het grimmige FEIT dat het kwaad tezamen met de kennis is toegenomen. Dit betekent niet dat de toegenomen kennis het groeiende kwaad heeft *veroorzaakt*. Het betekent wel dat de geproduceerde kennis *niet* het bestaande kwaad heeft *opgelost*, of *nieuw* kwaad heeft *voorkomen*!

Het ANTWOORD begint duidelijk te worden. Er was *iets fout* met de geproduceerde kennis, ofwel de benodigde ONTBREKENDE DIMENSIE in kennis is niet ontdekt.

Aan het dictum van de wetenschap dat bij voldoende kennis de problemen van de mensheid worden opgelost en de kwalen van de mensheid worden genezen voeg ik dit toe: Oplossingen komen voort uit de *juiste* kennis die het *juiste* antwoord levert: de kennis van de ware OORZAAK van de kwalen *en* de OORZAAK die vrede en vreugde en ieder *goed* gevolg teweegbrengt; en ten tweede, oplossingen zijn het resultaat van het toepassen van die kennis. Want deze kennis is slechts van waarde voorzover ze wordt *gebruikt*.

Vrijheid van keuze

Bij deze koortsachtige ontwikkeling in de produktie van kennis hebben de geleerden op universiteiten altijd grote nadruk gelegd op de *academische vrijheid*. Academische vrijheid is gedefinieerd als het onafhankelijke oordeel dat onderwijzers, wetenschapsmensen en studenten bij het streven naar kennis wordt toegestaan.

De wetenschap en het hoger onderwijs hebben de academische vrijheid aangegrepen om een schepping zonder Schepper te postulieren. Men is bezig met de produktie van kennis waarbij elke mogelijkheid van het wonderbaarlijke, het bovennatuurlijke, van het bestaan van God, van alles wat buiten het gebied van het materiële ligt, geheel wordt afgewezen. Openbaring als bron van fundamentele kennis

hebben zij totaal verworpen.

Toen ik jaren geleden met een onderzoek van de evolutietheorie bezig was, bestudeerde ik Darwin, Haeckel, Huxley, Vogt, Chamberlain en andere exponenten van deze theorie. Maar ik keek tevens naar de andere kant van het probleem. Ik durf zeggen dat de meeste mensen die in de afgelopen halve eeuw hoger onderwijs hebben gevolgd, de evolutietheorie hebben bestudeerd en aanvaard zonder zich vragen te stellen, en zonder dat zij *op een serieuze manier* de bijbelse bewijzen van schepping van soorten hebben onderzocht — en ik bedoel *niet* de conclusies van het moderne „creationisme”. 's Werelds grootste bestseller is *zonder te worden gehoord* afgewezen en verdraaid.

Is het niet menselijk te dwalen?

Zou het *mogelijk* zijn dat de mensen met de hoogste opleiding intellectueel misleid en bedrogen zijn? Kunnen zij, door slechts *één kant* van de kwestie te bekijken, wel onfeilbaar zijn, geheel boven vergissingen verheven? Al vele jaren heb ik waargenomen dat dwalingen bijna altijd ontstaan wanneer iemand begint met een foutieve basispremissie, die achteloos als vanzelfsprekend wordt aanvaard, en vervolgens op deze verkeerde basishypothese voortbouwt.

Laten wij nu eens de academische vrijheid hanteren om dat te bezien wat de onderwijkskundigen steeds zonder onderzoek afwijzen.

Is het voor ons mogelijk de VERKLARING te vinden van waarom de MENS is zoals hij is, van WAAROM de wereld vol kwaad is? Is het voor ons mogelijk de OORZAAK te ontdekken van al het lijden van de mens, van zijn angsten, verdriet en van de ongelijkheid? Is het mogelijk de OORZAAK te vinden van dat wat vrede, geluk, overvloed en welvaart voortbrengt, de OORZAAK die de wereldleiders blijkbaar over het hoofd hebben gezien? Is het mogelijk de sleutel tot het overleven van de mens te vinden?

Het antwoord op deze vragen is „JA!” Ja, het is mogelijk een antwoord te geven op deze fundamentele vragen waarmee de mens al zo lang hij bestaat te kampen heeft. Er is inderdaad een antwoord op deze vragen die betrekking hebben op het voortbestaan van de mens. Als u de ANTWOORDEN op deze vragen wilt weten, schrijf ons dan om ons boekje *Waartoe bent u geboren?* Het is geheel gratis. □

Wordt u door de tijd achterhaald?

Keith W. Stump

Wij schijnen geen van allen tijd genoeg te hebben om alles te bereiken wat wij in ons leven willen bereiken. Sterven er tegelijk met ons onvermoede vermogens? Of zijn er nog mogelijkheden in de toekomst — na de dood?

Toen Albert Einstein in april 1955, op 76-jarige leeftijd, stierf, kwam er abrupt een einde aan een heftige wedloop.

Einstein verloor.

In zijn laatste jaren werkte de beroemde natuurkundige met koortsachtige haast aan het opstellen van een revolutionaire, nieuwe theorie.

„Ik kan me niet van mijn werk losrukken”, schreef Einstein. „Ik word er volkomen door in beslag genomen.”

Het was een race tegen de tijd — en de tijd won.

Op een foto van Einstein's studeerkamer in Princeton, New Jersey, vlak na zijn dood genomen, ziet men een schoolbord vol vergelijkingen, een bureau beladen met papier — en een lege stoel. Het onvoltooide werk spreekt er maar al te duidelijk uit.

„Het scheen dat het verschil tussen leven en dood voor Einstein slechts bestond uit het verschil tussen wel en geen natuurwetenschap kunnen bedrijven”, schreef eens een collega-natuurkundige.

Zal Einstein ooit weer in de

gelegenheid zijn om natuurwetenschappelijk onderzoek te doen?

Voor de meeste mensen gaat de tijd te snel. Wij hebben gewoon niet genoeg tijd om alles te doen wat wij in het leven willen doen. Naarmate wij ouder worden, lijkt de tijd nog sneller te gaan.

En dan komt onvermijdelijk „het einde”. Schrijvers laten onafgemaakte boeken achter; componisten laten onvoltooide symfonieën achter; wetenschappers laten onvolledige experimenten achter; zakenmensen laten half opgebouwde ondernemingen achter en ouders laten opgroeiende kinderen of kleinkinderen achter.

Magere Hein

Wij kennen allemaal de bekende verhalen over „Magere Hein” met zijn doodskop en zijn zeis — de verpersoonlijking van de dood. Zijn slachtoffer probeert hem er onveranderlijk toe te bewegen hem te laten leven, maar tevergeefs.

„Maar ik heb vrouw en kinderen”, smeekt de veroordeelde mens. „Maar het gaat nu eindelijk eens goed met me;

ik kan nu niet dood gaan!” Of: „Ik zit midden in een belangrijk project; ik heb meer tijd nodig!”

Dit zijn vaak de gedachten die opwellen als men geconfronteerd wordt met het vooruitzicht van de dood. Zelfs de mensen die zeggen naar de dood te verlangen om verlost te worden van pijnlijke fysieke kwalen of omdat zij „niets meer hebben om voor te leven” bedoelen in feite dat zij genezen willen worden of iets willen hebben om voor te leven.

De klok terugzetten

Voor de overgrote meerderheid van de mensen geldt, dat hun innerlijk in opstand komt tegen de gedachte aan de dood. De dood wordt gezien als een vijand. Ook in de Bijbel wordt hij als zodanig aangemerkt (1 Kor. 15:26).

De weigering van de mens om zijn sterfelijkheid te aanvaarden blijkt tegenwoordig duidelijk.

Bij het verstrijken van de jaren maken veel mensen een crisis door met betrekking tot hun uiterlijk. Steeds meer mensen nemen hun toevlucht tot

plastische of cosmetische chirurgie in een poging om in ieder geval de uiterlijke kenmerken van hun voorbije jeugd vast te houden.

Onderzoekers, op zoek naar een meer substantiële oplossing, proberen ijverig manieren te vinden om de menselijke levensduur te verlengen. Er zijn ontelbare diëten, trainingsschema's, vitamine- en medicijntherapieën en andere mogelijkheden bedacht die naar verluidt moeten helpen bij het verjongen van niet meer zo jonge lichamen.

Het is ongetwijfeld juist dat goede voeding een groot verschil uitmaakt, dat lichaamsbeweging nuttig is en dat sommige preparaten de jeugd verlengen. Men kan maatregelen treffen om langer te leven.

Maar *voor altijd* jong blijven?

Nee.

Uiteindelijk is het fysieke lichaam gewoon versleten, zoals alle stoffelijke zaken. Dit kan vertraagd worden, maar niet voorkomen. Het is onvermijdelijk. En of de dood nu op 80-, 100- of 120-jarige leeftijd komt, hij komt voor de meesten „te vroeg”.

Sommige mensen zijn zelfs zover gegaan dat zij hun lichaam hebben laten invriezen, in de hoop dat zij weer tot leven gewekt en verjongd zullen worden als de vooruitgang in de wetenschappelijke kennis een dergelijke prestatie mogelijk maakt. Hoewel de meeste wetenschapsmensen ernstig twifelen aan de kansen op succes, toont alleen al het feit dat er lichamen bevroren worden aan hoe wanhopig sommige mensen zich aan het fysieke leven vastklampen.

En dan?

Daar de ontdekking van een levenslifer of bron van eeuwige jeugd achterwege blijft, zit er niets anders op dan de dood te beschouwen als onvermijdelijk.

„Het is de mensen beschikt, éénmaal te sterven”, verklaart de Bijbel (Hebr. 9:27).

Maar wat, zo vragen velen zich af, gebeurt er dan met al die plannen die niet ten uitvoer zijn gebracht? De onvervulde ambities? De niet gerealiseerde dromen? Sterven ze gelijk met ons, om nooit vervuld te worden? Of zijn er nog mogelijkheden in de toekomst — na de dood?

Sommigen proberen ons ervan te overtuigen dat er na de dood niets meer is, dat dit fysieke leven het enige is.

Anderen beweren dat onze „onsterfelijke ziel” eeuwig zal blijven leven in de „hemel” of in de „hel”, afhankelijk van ons gedrag in dit leven.

De mens houdt zich al eeuwenlang met deze kwestie bezig. Er zijn slechts weinig mensen, als die er al zijn, die zich nooit afgevraagd hebben: „En dan?”

Het antwoord op deze brandende vraag is dat er wel degelijk een toekomst is na de dood — en het is een ontzagwekkende toekomst!

God heeft iets voor de mens in petto — zoals uitgebreid aangetoond zal worden: een eeuwigheid vol boeiende, creatieve en produktieve activiteit! Hij biedt ons onbegrensde mogelijkheden om onze vele, onbesefte mogelijkheden te benutten, om dingen te leren en te bereiken waarvan wij in ons fysieke leven niet hebben durven dromen!

Niet slechts een enkele uitverkorene!

Voordat wij deze grootse bestemming nauwkeuriger in ogenschouw nemen, is het belangrijk om op dit punt een wijdverbreide misvatting op te helderen.

Wij beschrijven hier geen toekomst die slechts bestemd is voor een klein aantal uitverkorenen. Nee, het zal de toekomst zijn van de overweldigende meerderheid van alle mensen die nu leven of ooit geleefd hebben!

Begrijp dit goed: het overgrote deel van alle mensen die ooit geleefd hebben, heeft nog nooit van Jezus Christus gehoord — de enige naam „waardoor wij moeten behouden worden” (Hand. 4:12)! Wat is het voor God die deze ontelbare miljarden Hindoes, Boeddhisten, Confucianisten en anderen zou *veroordelen* wegens iets waar zij niets aan konden doen?

Bovendien is de meerderheid van de mensen die wel eens de naam van Jezus Christus gehoord hebben, zo misleid dat zij geloven in een valse Christus en „een ander evangelie” (2 Kor. 11:4). Satan en zijn dienaren, die zich bewust of onbewust voordoen als dienaren der rechtvaardigheid (2 Kor. 11:14-15), hebben deze mensen verblind en misleid. Zou een eerlijke en rechtvaardige God het hen aanrekenen dat zij niet gehandeld hebben naar essentiële kennis die zij nooit ontvangen hebben? In geen geval!

De simpele waarheid is, dat het grootste deel van de mensen op deze aarde „verloren” noch „verlost” is! En

zo is ook het grootste deel van de mensen die geleefd hebben sinds de tijd van Adam verloren noch verlost!

Laat u niet misleiden. God voert geen geestelijke strijd met Satan om „zielen”. Als dat het geval zou zijn, zou Satan duidelijk aan de winnende hand zijn! Is Satan soms machtiger dan God?

Satan kan alleen dat doen, wat God een tijdlang *toestaat*. En de tijd van Satan is bijna op! God werkt aan een groots doel — en er bestaat *geen enkele macht* die de voltoering daarvan kan verhinderen!

Waar zijn de doden?

Waar bevinden zich de mensen die nu leven of die ooit geleefd hebben als zij niet „verloren” en ook niet „verlost” zijn? En waar bevinden zich de ware christenen die in de loop van de geschiedenis gestorven zijn?

Het antwoord is eenvoudig: zij liggen allemaal *in hun graf*!

Lees het volgende: „De doden weten niets” (Pred. 9:5). En: „Gaat zijn adem uit, dan keert hij weder tot zijn aarde, te dien dage vergaan zijn plannen” (Ps. 146:4).

De mensen die in de loop van de eeuwen van de geschiedenis gestorven zijn — of zij nu ware christenen waren of niet — „slapen” allemaal in hun graf, „opgeslagen” als het ware, wachtend op een toekomstige bestemming.

Het woord *ziel* (in het Hebreeuws *nefesh*; in het Grieks *psuchè*) in de Bijbel staat voor fysiek leven. De ziel is sterfelijk, niet onsterfelijk. Zij kan sterven (Ezech. 18:4, 20). De journalist die schreef: „Bij het zinken van de Titanic kwamen 1500 zielen om”, gebruikte het woord in de juiste betekenis.

Als wij inzien dat de ziel sterfelijk is, kunnen wij de verklaring van Jezus in Johannes 3:13 gemakkelijk begrijpen: „En niemand is opgevaren naar de hemel . . .” Jezus zei bovendien tegen zijn apostelen: „Waar Ik heenga, kunt gij niet komen” (Johannes 13:33). Hoe kunnen wij verwachten naar de hemel te gaan als zelfs de apostelen daar niet heengingen?

Wat zal er dan gebeuren met de miljarden doden die nu zonder bewustzijn onder de aarde liggen?

Drie opstandingen

Daar de mens geen onsterfelijke ziel bezit die na zijn dood blijft leven, is zijn

(Zie verder pagina 18)

De tienerjaren

De tienerjaren zijn de periode om de laatste hand aan de relatie ouder-kind te leggen.

„Zonder goede ouders heeft een kind in deze maatschappij weinig kansen”, beweert Joseph N. Sorrentino, Californisch kinderrechtser en schrijver van het boek *The Concrete Cradle*.

Op geen enkele periode in de ontwikkeling van het kind is deze uitspraak meer van toepassing dan op de wonderlijke, beslissende en onstuimige tienerjaren! Teenagers hebben een goede en actieve begeleiding nodig van goede, standvastige ouders, willen zij rijpen tot succesvolle volwassenen.

De wereld waarin wij allen leven is een pulserende hogedrukpan: een voortdurend veranderend en uitdagend, ja zelfs bedreigend, leefklimaat. En tieners worden met deze wereld geconfronteerd in de periode van hun leven die het ongrijpbaarst is — waarin zij pogen vat te krijgen op hun energie en gevoelens, waarin hun persoonlijkheid en gewoonten vaste vorm gaan krijgen.

Waarom frustratie?

Is het dan verwonderlijk dat het pad van puberteit naar volwassenheid een hindernisbaan wordt

genoemd?

Een jongen die onder de problemen van deze wereld gebukt ging, zei het volgende: „Wat heeft het voor zin te trachten iets te leren of iemand te worden? Over een jaar of wat wordt de wereld immers toch opgeblazen. Waarom niet gewoon van het leven genieten, hoe dan ook, zolang dat nog kan?”

Dit schijnt de levenshouding van veel

jonge mensen in deze tijd te zijn. Kun je hen dat werkelijk kwalijk nemen?

Kan de teenager het helpen dat hij verontwaardigd is over het feit dat deze wereld binnen een paar minuten zou kunnen eindigen in een nucleaire slachting? Kan de teenager het helpen dat hij wrok koestert ten aanzien van een wereld vol strijd waar hij part noch deel aan heeft — vol problemen waar hij niet aan heeft meegeëwerkt — vol teleurstellingen waarvoor hij geen oplossing

Kinderen hebben iemand nodig om tegenop te kijken — voorbeelden van karaktervastheid en emotioneel evenwicht.

Ouders zijn het belangrijkste voorbeeld bij het ontwikkelen van de juiste instelling en gewoonten.

heeft?

Al spoedig nadat een tiener weet begint te krijgen van het verbijsterende lot van deze wereld, gaat hij zich afvragen „Waarom?“. Hij wil weten hoe de wereld zoover is gekomen en wat het vooruitzicht is.

Hij voelt zich bedrogen door zijn ouders, de school en de kerk. Hij is verontwaardigd over de toestand van deze wereld en wordt soms zo berustend ten aanzien van deze situatie dat hij het maar opgeeft en het af laat weten — alleen nog voor het moment leeft, in een vernietigende wirwar van drugs, sex, misdaad en geweld.

Er zijn duidelijk tientallen — en zelfs honderden — diep persoonlijke redenen waarom jongeren het gezag weerstaan, hun ouders afwijzen en met de politie op de vuist gaan. Maar de allerbelangrijkste reden is dat zij gewoon geen vrede hebben met de wereld zoals zij is, en in hun hart wensen dat daar verandering in kwam.

Hoop voor de toekomst

Menselijk gezien, is de toestand van deze wereld hopeloos. Maar de echte waarheid is dat de Almachtige God spoedig persoonlijk zal ingrijpen, en de mensheid zal redden door een nieuwe wereld in te luiden van vrede, welvaart en geluk voor iedereen (Micha 4:1-4).

Deze kennis verschaft ons een geweldige hoop — moedigt ons aan de hindernissen in ons leven te nemen en zo goed mogelijk te leven. Zij zet ons ertoe aan Gods levenswijze te leren en te volgen — de enige weg naar waar geluk.

Het zijn deze kennis en motivatie die ons tenslotte de oplossing moeten geven voor de problemen van de teenagers van vandaag. Maar hoe kunnen ouders nu precies hun teenagers op een praktische, nuchtere en doeltreffende manier helpen?

Bijna iedere ouder wil dat zijn of haar kind slaagt. Het is een van de grootste vreugden dat te zien gebeuren. Iemand zei eens dat dit wellicht de enige beloning is die een ouder voor het opvoeden van zijn kind krijgt. Aan de andere kant is het een van de pijnlijkste ervaringen voor een ouder wanneer zijn kind het verkeerde pad opgaat.

En u kunt er heus van op aan: er woedt een strijd tussen u en deze wereld — de inzet daarvan is uw tiener! Bij de geboorte nam deze strijd een aanvang, tussen u — de ouder — en Satan.

Wilt u werkelijk dat uw tiener slaagt, dan is nu de tijd gekomen om de beslissende strijd voort te zetten. Naast

de kleuterjaren en de vroege kindertijd, zullen deze tienerjaren de meeste invloed hebben op de ontwikkeling van uw kind. U als ouder moet daarbij helpen.

Het is een droeve zaak dat veel ouders eenvoudig de keuze maken deze plicht niet te vervullen. Volgens dr. Amitai Etzioni, socioloog aan de Columbia University, „heeft een toenemend aantal ouders ervan afgezien verantwoordelijkheid te dragen voor het karakter van hun kind“.

En over deze verantwoordelijkheid spreken wij: hoe een ouder, uitgaande van de kennis van Gods waarheid en het begrip van de geest in de mens (waarin de mens verschilt van het dier), in een kind een goed karakter kan aankweken.

Verontschuldig u niet. Natuurlijk is iedere tiener weer anders en moet er een persoonlijke aanpak zijn, maar er is een aantal ruime

principes dat op deze speciale periode van toepassing is — principes die een ouder kunnen helpen een tiener een zo goed mogelijke kans te geven.

Laten wij eens zien welke speciale terreinen van zorg op onze teenagers van toepassing zijn.

Het versterken van de gezinsrelatie

Het fundament van een gezonde maatschappij is het gezin.

Wanneer een kind God en zijn ouders, broers en zusters liefheeft en respecteert — een diep gevoel van loyaliteit jegens hen koestert — zal het God en zijn familie niet te schande willen brengen of problemen willen bezorgen. Het zal op zijn gedrag letten, opdat dit geen blaam op God werpt, of op zijn ouders of anderen in het gezin. Het zal doen wat de leden van het gezin het meest ten goede komt — het zal proberen het hun naar de zin te maken.

Het opbouwen van een hecht gezin vereist gezag. De kinderen moet worden onderwezen hun ouders te respecteren, met de vader als hoofd van het gezin (Ef. 6:1-3; 5:22-23). Kinderen die hun ouders leren respecteren kunnen ook respect opbrengen voor God en voor het menselijk bestuur in het algemeen.

Veel ouders hebben onder invloed van een verkeerde moderne psychologie de fout gemaakt de „vrienden” van hun kinderen te willen zijn in plaats van hun ouders. Deze methode werkt niet. Kinderen ontnemen een gevoel van veiligheid — van stevige steun — aan de wetenschap dat er een vertrouwd en betrouwbaar gezag is dat de verantwoordelijkheid draagt. Kinderen hebben iemand nodig om tegenop te kijken — voorbeelden waaruit zij kunnen leren hoe zij karaktervastheid, gerechtvaardigd vertrouwen en emotioneel evenwicht kunnen ontwikkelen.

Het aanhalen van de gezinsband vereist tijd — kostbare tijd — die men samen doorbrengt. Gemeenschappelijke maaltijden, frequente gesprekken, ontspanning in een prettige, vrolijke atmosfeer thuis, veeleer dan een constant verblijf buitenshuis — al deze elementen zijn van belang.

Communicatie

In het gezin behoort met elkaar te worden gesproken. Vooral tieners hebben behoefte aan contact met hun ouders gedurende die veeleisende en mogelijk beangstigende periode van hun leven.

Veel ouders nemen niet de tijd om met hun teenagers te praten. Nog minder nemen zij de tijd om te luisteren. Zij hebben hun eigen belangen en pleziertjes

— zaken die behartigd moeten worden, vrienden om de tijd mee door te brengen, televisieshows om naar te kijken. Hun redenering is:

„Mijn tieners hebben mijn aanwezigheid niet nodig. Zij willen op zichzelf zijn.”

„Wij hebben eenvoudig niet dezelfde interesses.”

„Ik heb belangrijker dingen te doen. Ik kan me niet druk maken over die futiliteiten die de kinderen bezighouden.”

Hoe tragisch! Hebt u als ouder vergeten hoe het was om tiener te zijn? De zaken die u nu als futiliteiten beschouwt waren dat beslist niet toen u de leeftijd van uw tiener had.

Hoeveel ouders trekken dagelijks wat tijd uit om met hun kinderen te praten? Wanneer ouders niet weten wat er in het leven van hun kinderen omgaat, zijn ernstige problemen het gevolg.

U kent die gevallen wel waarbij iedereen — broers en zusters, andere familieleden, vrienden en burens — iedereen, behalve de ouders, wist dat een jongere rookte, de verkeerde vrienden had of betrokken was bij een verkeerde activiteit. Waarom verkeerden die ouders in onwetendheid en waren zij de laatsten die er achter kwamen?

Omdat zij er nooit naar vroegen. Hun kinderen kregen waarschijnlijk het gevoel dat het hen niet interesseerde.

Hoe vaak is uw zoon thuisgekomen met een ernstig probleem dat hij werkelijk met u wenste te kunnen bespreken, zonder dat u hem daartoe de gelegenheid gaf?

Hoe vaak is uw dochter na een afspraakje thuisgekomen met de wens over bepaalde dingen met haar moeder te spreken en was zij toch bang of schaamde zij zich ervoor het te doen omdat u duidelijk maakte dat u niet wilde luisteren?

Vraagt u uw kinderen naar hun activiteiten? Hun afspraken? Naar wat zij deden? Met wie zij waren? Niet om hen uit te horen, met achterdocht in uw stem, naar met oprechte, vriendelijke, warme, liefdevolle belangstelling.

Vraagt u hun elke dag wat er op school is voorgevallen? Waar zij geweest zijn? Probeert u er achter te komen hoe zij over bepaalde dingen denken — wat hun mening is over het leven en zijn problemen?

U moet dat doen! Spreuken 29:15 wijst erop dat een aan zichzelf overgelaten kind zijn moeder te schande maakt. Veel ouders vernemen, tot hun verdriet, pas wanneer het te laat is, wat er in het leven van hun tieners omging.

Geef blijk van liefdevolle, meelevende, oprechte, warme belangstelling voor uw tiener en hij zal zich voor u openstellen. U kunt hem helpen voor het te laat is.

En wees eerlijk in uw omgang. Vertel de waarheid, ongeacht het onderwerp. Onzekere antwoorden brengen jonge mensen uit hun evenwicht. Zij hebben een stevig fundament nodig om op te staan — regels om zich aan te houden.

Dit betekent dat u royaal moet zijn met uw lof. Een compliment aan uw teenagers zal hen beter in staat stellen opbouwende kritiek te aanvaarden. Zij willen dat u hun zegt waar het op staat.

Algemene ontwikkeling

God heeft gewild dat mensen van generatie op generatie onderricht krijgen via het gezin — van vader op zoon en van moeder op dochter (Spr. 1:8-9;

Help uw tiener bij een juiste beroepskeuze door hem of haar aan te moedigen zich goed te informeren over de enorme gevarieerdheid in de beroepsbranche.

2:1-5). Veel van de problemen in het leven van de teenagers van vandaag zijn het directe gevolg van het feit dat hun ouders het advies van hún ouders niet opvolgden. Zij leerden niet van de ervaringen, en ook de fouten, van voorgaande generaties.

U, als ouder, dient volledig betrokken te zijn bij ieder facet van het onderricht van uw tiener — moreel, geestelijk, emotioneel en verstandelijk.

Het is interessant aandacht te schenken aan het Hebreeuwse woord voor *oefenen* in Spreuken 22:6 („Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg . . .”). De hoofdbetekenis van *chanak*, waarvan „oefenen” de vertaling is, is „versmallen”. Onze kinderen oefenen houdt in de keuzen beperken die zij hebben uit het wijde arsenaal van bedrieglijke, negatieve levensstijlen die deze wereld biedt (Matth. 7:13-14).

Uw voorbeeld is van doorslaggevend belang. Teenagers zullen eerder het voorbeeld van hun ouders volgen dan hun woorden. Houdt u zich aan uw woord? Zegt u aardige dingen in iemands gezicht en kritiseert u hem in de eigen kring?

Het juiste voorbeeld houdt in genegeheid tonen, goede werkmethode tentoonspreiden, letten op uw gezondheid en uw uiterlijke verschijning en op passende wijze in de behoeften van uw gezin voorzien.

Zeer belangrijk is de verantwoordelijkheid die u hebt om hun kennis bij te brengen van en eerbied voor Gods wetten en levenswijze. Lees het laatste gedeelte van Efeze 6:4: „voedt hen [uw kinderen] op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.”

De doorsnee ouder van deze tijd heeft totaal geen weet van de grondbeginselen die zijn teenagers kunnen helpen. Toch is Gods Woord duidelijk over de weg die de kinderen onderwezen moet worden: „Gij zult het [Gods geboden] uw kinderen inprenten, en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat” (Deut. 6:7).

Soms weten ouders dat hun tieners fouten maken, maar zijn zij bang hun dat te vertellen. Waarom zouden ouders bang zijn voor hun eigen kinderen?

Het kan interessant zijn met de vele verschillende soorten van muziek kennis te maken.

deren 3:27 wordt gezegd: „Goed is het voor de man, dat hij een juk in zijn jeugd

draagt.” Dit is niet alleen van toepassing op lichamelijke taken, maar ook op het ontwikkelen van belangrijke karaktertrekken.

Het boek Spreuken bevat veel goede raadgevingen voor het verkrijgen van werkelijk succes en het opbouwen van goede menselijke relaties. Lees Spreuken eens — en moedig uw tieners daartoe aan — of, liever nog, bestudeer ze samen in verschillende vertalingen. De Spreuken slaan op alledaagse situaties en zijn gemakkelijk te begrijpen.

Leren door onderricht, zoals dat in de Bijbel wordt gegeven, en door ervaring van ouderen, is veel beter voor tieners dan de „leerschool van scha en schande”. Als ouder kunt u dat ongetwijfeld bevestigen.

Muziek

In de tienerperiode zal uw kind belang stellen in verschillende zaken waarvan u op de hoogte behoort te zijn met het oog op zijn opvoeding. Dit zijn onder meer muziek, sex en huwelijksvoorlichting, beroepsvoorlichting en verschillende vormen van recreatie.

U hebt waarschijnlijk, in komische stripverhalen of op de televisie, wel grappige voorstellingen gezien van de ogenschijnlijk eeuwige strijd tussen

Waarom niet uw tiener apart genomen voor een goed en serieus gesprek? Misschien hoeft u het alleen maar „ter tafel” te voeren. Vertel hem alleen maar waar het met hem naar toe zal gaan als hij niet gehoorzaamt. Wijs hem erop wie het hoofd is van het gezin. Geef hem te verstaan wat zijn verplichtingen zijn. Breng hem het juiste begrip bij!

Leg weer eens helemaal opnieuw uit wat er bedoeld wordt met Gods Vijfde Gebod: „Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal” (Ex. 20:12).

Gehoorzaamheid aan het Vijfde Gebod zal uw tieners zegen brengen, ongehoorzaamheid ertegen zal hun duur komen te staan. U moet hen waarschuwen voor hun eigen welzijn — God acht u verantwoordelijk: „Het oog dat de vader bespot en de gehoorzaamheid aan de moeder veracht, dat zullen de raven der beek uitpikken en de jonge arenden opeten” (Spr. 30:17).

In Spreuken 20:20 geeft God opnieuw hetzelfde beginsel: „Wie zijn vader en zijn moeder vervloekt, diens lamp wordt uitgeblust ten tijde der dichte duisternis.”

Breng uw tiener verantwoordelijkheid en emotioneel evenwicht bij. In Klaaglied-

ouders en teenagers over het soort muziek waar de tieners naar luisteren. Maar, in feite, is dit onderwerp niet werkelijk om te lachen.

Als ouder behoort u een bijzondere belangstelling te tonen voor de muziek waar uw tiener van geniet — opnieuw, niet vanuit een negatief, bestraffend standpunt dat veroordeling inhoudt, maar in een houding van hulpvaardigheid, met het doel uw kind op de goede weg te helpen. Veel van de populaire muziek van vandaag, met thema's als geweld, ongeoorloofde sex en rebellie tegen het gezag, is gewoon niet goed als amusement.

Bedenk bij het bestuderen van de muziek waar uw tiener naar luistert dat muziek een van de machtigste instrumenten is voor het uitrichten van goed of kwaad die de wereld ooit heeft gekend, en dat de muziek die uw tiener uitkiest veel verschil kan uitmaken bij de standpunten en gedragspatronen die hij of zij ontwikkelt. Moedig uw kinderen aan op hun hoede te zijn en vragen te stellen voordat zij zich door de een of andere muziek laten meeslepen.

Is zij opbouwend en verheffend voor lichaam en geest? Of neigt zij ertoe onnodig te schokken en te verwarren en de luisteraars in een morele en emotionele richting te voeren die zij niet behoren in te slaan?

Het kan reuze leuk zijn eens nader kennis te maken met de vele verschillende muziekstijlen die er zijn naast die welke uw tiener misschien heeft weten te boeien — of die welke u zelf wellicht boeit! Waarom niet een aantal positieve ontdekkingen gedaan — samen?

Sexuele opvoeding

U zult er goed aan doen uw tiener te begeleiden naar en door specifiek seksuele voorlichting, door onderwerpen als sex voor het huwelijk, geboortenbeperking, abortus en huwelijksplanning te bespreken.

Veel ouders maken zich zorgen over de vaste relaties van hun tiener met de andere sekse — wanneer kunnen zij die toestaan en onder welke voorwaarden? Ouders zijn degenen die het meeste kunnen uitrichten als het erom gaat hierbij de juiste instelling en gewoonten bij hun kinderen te ontwikkelen. Het aanmoedigen van goede groepsactiviteiten voor jongeren kan er veel toe bijdragen om te vroege paarvorming en vaste relaties tegen te gaan, welke kunnen ontstaan wanneer uw teenagers

genoodzaakt zijn steeds maar weer hun eigen specifieke uitingsmogelijkheden te vinden. Het is zeer belangrijk dat u hun vrienden leert kennen.

Beroepsvoorlichting

Het onderwerp beroepsvoorlichting is voor elke tiener belangrijk. Help uw tiener de juiste keuzen te maken door hem of haar aan te moedigen zich goed te informeren over de enorme gevarieerdheid van voorkomende beroepen. Talloze boeken, tests, adviesorganen zijn er om uw tiener beter op de hoogte te stellen van zijn of haar aanleg en belangstelling.

Laat uw tiener nadenken over de toekomst en help de teleurstelling vermijden die voortvloeit uit het klakkeloos aanvaarden van iedere willekeurige baan die zich aandient.

Recreatie

Hetzelfde advies is van toepassing op het gebied van recreatie. Geef uw tiener zoveel mogelijk gelegenheid om kennis te maken met allerlei soorten sport, hobbies en reismogelijkheden. Die zullen uw tiener helpen zich te ontplooiën tot een veelzijdig, evenwichtig volwassene mens.

En neem ook zelf aan veel van die activiteiten deel. Niemand kan de plaats van een ouder innemen. Het is al te gemakkelijk uitvluchten te bedenken als het erom gaat tijd met uw kinderen door te brengen. Maar geen enkele ouder heeft een geldig excuus om niet daadwerkelijk betrokken te worden in het leven van zijn kinderen als zij opgroeien tot volwassenen.

Al kunnen de persoonlijke interesses van tieners evenzeer variëren als bij volwassenen, dan zal toch het feit dat u de tijd neemt om werkelijke betrokkenheid te tonen uw kind doen zien dat u het werkelijk belangrijk vindt.

Natuurlijk kost het tijd om iets te weten te komen over fotograferen of skiën. En rolschaatsen met uw kinderen of met hen naar een pretpark gaan is misschien niet het leukste wat u ooit doet. Maar het opbrengen van de energie om op een reële wijze bij het leven van uw tieners betrokken te worden kan u als ouder helpen bij het slaan van een brug tussen u en uw kinderen. Een dergelijke band is niet voor geld te koop.

Een ideale manier om deze band te scheppen is als gezin interesses en hobbies te ontwikkelen (zoals in een voorgaande aflevering is besproken).

Zo kunnen er gebieden van wederzijdse belangstelling zijn ontstaan wanneer uw kinderen hun tienerjaren bereiken. Het gaat erom dat ouders ernaar streven interesses met hun kinderen te delen, ongeacht hun leeftijd.

Ook tieners hebben discipline nodig

Naarmate een kind ouder wordt, zal de discipline in de vorm van lichamelijke straf geleidelijk aan ophouden. Toch is discipline op de juiste tijd en de juiste plaats nog steeds nodig en nuttig. De discipline kan dan bijvoorbeeld bestaan uit het ontzeggen van voorrechten.

Passende discipline geeft een jongere in feite een gevoel van veiligheid. Tot de verbazing van sommige ouders geeft een „gedragscode voor ouders”, opgesteld door een groep jongeren, de volgende regels: „Wees streng en consequent bij het uitdelen van straf. Toon ons wie de baas is. Het geeft ons een gevoel van veiligheid te weten dat we een stevige basis hebben.

„Betragt u ons op leugens, op stelen of op wreedheid, wees dan onverbidde-lijk. Laat ons weten waarom wat we deden verkeerd was. Doordring ons ervan dat het van belang is dat wij een dergelijk gedrag niet herhalen. Hebben we straf nodig, geef die dan. Maar laat ons weten dat u nog steeds van ons houdt, ook al hebben we u teleurgesteld. We zullen ons dan nog wel eens bedenken voordat we dezelfde fout opnieuw begaan.

„En maak duidelijk dat u meent wat u zegt. Wees niet slap. Neem geen halve maatregelen. En laat u niet intimideren door onze dreigementen dat we van school zullen gaan of van huis zullen weglopen. Houd aan uw standpunt vast. Als u toegeeft, zullen we weten dat we u klein gekregen hebben, en we zullen niet blij zijn met die 'overwinning'. Kinderen willen niet alles hebben waarom zij vragen.”

Wees in uw omgang met teenagers vooral in alles positief. Toon hun dat u werkelijk van harte geïnteresseerd bent, en moedig hen op alle mogelijke manieren aan om door te zetten.

Vraag u af: „Ben ik voor mijn zoons en dochters? Ben ik voldoende in hen geïnteresseerd om me in hun leven te verdiepen?

Laten wij ons ervan verzekeren dat wij onze verantwoordelijkheid als ouder inzien. Laten wij onze belangstelling voor onze tieners tonen door hen te leren kennen en met hen om te gaan op een positieve manier. □

U EN UW GELD

Weinig onderwerpen wekken meer belangstelling dan geld. Vasthouden aan een begroting is van essentieel belang voor financieel succes.

Ronald D. Kelly

De regering van de Verenigde Staten ziet zich geplaatst voor het grootste nationale begrotingstekort uit de geschiedenis.

Het in evenwicht brengen van de begroting is een van de grootste problemen waarvoor de meeste regeringen zich geplaatst zien. En hetzelfde geldt voor de meeste particulieren.

Vroeg of laat moet dit eenvoudig gebeuren, daar er anders een financiële chaos ontstaat.

Nationale regeringen kunnen het pijnlijke proces van het bijstellen van de begroting uitstellen, en zij doen dat ook vaak, door meer geld te drukken. Het gevolg daarvan is inflatie. Dat betekent slechts uitstel van de onvermijdelijke noodzaak van een betere begroting. Eens zal elke regering de knoop moeten doorhakken en in haar

financiële huishouding orde op zaken moeten stellen.

Bedrijven die te maken hebben met een begrotingstekort moeten drastisch bezuinigen. Inventarissen worden besnoeid, salarissen verlaagd, extra krachten voor verkoopbevordering opgezegd — alles om de begroting in evenwicht te brengen. Lukt dit niet, dan gaan de bedrijven failliet.

Maar hoe staat het met particulieren zoals u en ik?

Wat wij weten is dat het ook wat ons eigen leven betreft moeite kost de eindjes aan elkaar te knopen. En het droeve resultaat van onjuist financieel beheer kan voor het individu hetzelfde zijn als voor een groot bedrijf of zelfs een nationale regering: een faillissement.

Het opmaken van een begroting

De meest succesvolle manier om uw inkomen te beheren is een begroting op te maken en u daaraan te houden. Als u dat geprobeerd hebt, zult u weten dat dat niet gemakkelijk is. Op alle inkomensniveaus vinden maar weinig gezinnen dat zij genoeg inkomsten hebben om aan hun behoeften en wensen tegemoet te komen.

In feite ontdekken de meesten dat hun behoeften nog sterker toenemen dan hun inkomsten. Salarisverhogingen schijnen nooit gelijke tred te houden met de uitgaven.

Arme mensen moeten

zich aan een strakke begroting houden. Zij hebben eenvoudig niet genoeg om zich bij het begroten druk te maken over extraatjes. Zij leren hoe dan ook te leven van wat zij hebben en hopen op betere dagen.

Schuift men op naar de categorie der midden-inkomens dan zou men denken dat geld opzij gezet zou kunnen worden voor spaardoeleinden, noodgevallen en andere behoeften. Maar voor velen lukt dit nooit. De inflatie, de lokstem van de adverteerders en de verleidingen van een op krediet gerichte maatschappij

**Bijna 50
procent van de
werknemers in de
verkoop en in
technische en admi-
nistratieve functies
bestaat in de V.S.
uit vrouwen.**

schijnen de middenklasse minstens een stap af te houden van financiële zekerheid.

En de rijken? Men zou denken dat gezinnen met de hoogste inkomens het meest succesvol van alle zouden zijn bij het begroten. Maar al te vaak echter leiden toegenomen financiële middelen slechts tot grotere uitgaven. Met meer geld komt een luxer huis, een auto en kleding naar speciaal ontwerp, dineren in een duur restaurant, de reis naar het buitenland, enz., enz. En de begroting sluit dan misschien niet.

Waar u zich ook in het economisch spectrum bevindt, het is tijd om uw financiën op orde te brengen. Al verscheidene jaren waarschuwt *De ECHTE WAARHEID* zijn lezers dat zij moeten leren de buikriem aan te halen. De Westerse wereld heeft over het algemeen vanaf het einde van de Tweede Wereldoorlog tot voor kort een ongekende welvaart genoten. Maar de toekomst zal niet altijd zo welvarend zijn. Wanneer en als er moeilijker tijden komen, kunnen wij niet meer papiergeld drukken of jongleren met gigantische bedrijfsfondsen om onze begroting in evenwicht te brengen. Wij zullen voorbereidselen moeten treffen en vast moeten houden aan één plan voor gezond financieel beheer.

Begroten is leren uw behoeften in overeenstemming te brengen met uw inkomen. Het klinkt eenvoudig, maar is dat om twee redenen niet: (1) Wij hebben vaak niet voldoende inkomsten voor wat wij onze behoeften achten, en (2)

onze behoeften en wensen winnen het gewoonlijk van ons, waardoor wij ze als „noden” bestempelen.

Laten wij eens zien of wij u kunnen helpen een gezond financieel plan op te stellen.

Begrotingsbijeenkomsten

Een eerste noodzaak is het houden van een gezinsbijeenkomst voor het opstellen van de begroting. Net als bij bedrijven of bij de regering moeten er tijden van samenkomst zijn waarin alle facetten van het begrotingsproces worden doorgesproken.

Het heeft me verbaasd in hoeveel gezinnen er eenvoudigweg nooit over financiën gesproken wordt. Ik vroeg aan studenten op Ambassador College wie van hen op de hoogte was van het gezinsinkomen en deel had genomen aan begrotingsbijeenkomsten in het gezin. Van de 125 studenten konden slechts 10 of 12 deze vraag bevestigend beantwoorden.

Financiële bijstandsfunctionarissen van het College bevestigen dat veel jonge volwassenen geen benul hebben van financiële zaken.

Een begrotingsbijeenkomst van het gezin (of een serie van dergelijke bijeenkomsten) zal elk lid van het gezin helpen begrijpen hoe het geld het komende jaar zal worden besteed. Kinderen kunnen al op jonge leeftijd in de gesprekken worden betrokken. Natuurlijk zullen heel jonge kinderen niet alles begrijpen, maar zij zullen dat mettertijd wel leren.

Doelstellingen op lange termijn, zoals het sparen voor de aanbetaling op een huis, een nieuwe auto of voor de studie van de kinderen, moeten net zo goed begrepen worden als de vraag hoe de huidige huurtermijn betaald, nieuwe schoolkleding gekocht en het wekelijks

zakgeld voor de teenagers in het gezin opgebracht moeten worden.

Als teenagers weten hoe moeilijk het is van vaders inkomen aan alle wensen van het gezin tegemoet te komen, zullen zij er wellicht meer op gebrand zijn, indien nodig, een baantje na schooltijd te vinden.

Een van de eerste punten op de agenda is dat het gezin een idee krijgt van de vaste lasten die het moet opbrengen — bedragen die eenvoudig betaald moeten worden. De meeste gezinnen zullen ontdekken dat deze vaste lasten een groot deel van hun inkomen opslokken. Het is verbazend hoe weinig er overblijft. Met die wetenschap wordt het echter mogelijk te begrijpen hoe essentieel de bijdrage van elk lid van het gezin is.

Voor wij nu aanlanden bij de onderdelen van het budget die naar eigen goeddunken te besteden zijn, behoort het allerbelangrijkste punt besproken te worden.

Laat God een rol spelen

Het mag als een volslagen verrassing komen dat God in het gesprek over de begroting een eerste prioriteit behoort te worden toegekend — maar er is niets wezenlijker.

De moderne wereld waarin wij leven heeft God of geheel vergeten of Hem een lage prioriteit toegekend. Velen begroten hun salaris en merken dan dat er weinig of niets voor God overblijft. „Wel, ik kan van mijn salaris niets bijdragen”, is een gebruikelijk refrein.

De regeringen hebben vanzelfsprekend de belasting niet vrijwillig gemaakt en zij maken daardoor het begroten niet gemakkelijk. De belastingen worden afgehouden van het loon *voordat* de werknemer zijn looncheque ontvangt.

Planning kan de schok van grote, periodieke betalingen verminderen.

Deel de totale jaarlijkse uitgaven door 12 en leg de uitkomst iedere maand apart.

Na de belastingen betalen de meeste gezinnen hun vaste lasten en geven dan een bestemming aan wat er aan vrij besteedbare gelden overblijft. Daarmee kan het hele gezinsinkomen besteed zijn. Maar dat hoeft niet!

Financieel succes begint niet met een gedetailleerde gezinsbegroting. De details komen later. Financieel succes begint met God. De meeste mensen staan er zelden bij stil dat God dit uitgestrekte universum en dit mooie juweel, de planeet Aarde, heeft gemaakt. Hij bekroonde zijn werk met het scheppen van de mens naar zijn eigen beeld.

God heeft de mensen heerschappij gegeven over de fysieke schepping. Wij kunnen het land bebouwen, de natuurlijke hulpbronnen ontginnen, technologische kundigheden ontwikkelen om het leven aangener te maken.

Niemand behoort te loochenen hoeveel God gegeven heeft. Maar wat heeft dat alles te maken met de gezinsfinanciën?

Heel veel!

Voor het gebruik van alle hulpbronnen van deze wereld heeft God zichzelf een tiende toegekend, ofwel 10 procent, van het inkomen dat wij uit onze inspanningen verkrijgen. In tegenstelling tot de meeste regeringen houdt God de tiende niet af voordat u uw cheque ontvangt. Het is aan u om de tiende wel of niet te betalen.

Gedurende het grootste deel van de geschiedenis hebben de meeste mensen niet geweten, of vergeten of eenvoudig geweigerd God te vereren met een

tiende van het inkomen. Geen wonder dat zo weinig gezinnen of kostwinners met God een vennootschap aangaan.

Hier volgt wat Gods Woord, de Bijbel, zegt over een vennootschap met Hem: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” (Mal. 3: 8-10).

Is het niet vreemd dat er in onze welvarende moderne Westerse wereld zoveel financiële onrust heerst? Kapitale bedrijven voeren strijd — sommige staan aan de rand van een schuldenbâcle. Individuele en gezinsfaillissementen zijn aan de orde van de dag.

Op nationaal en bedrijfsniveau kunt u weinig doen. Maar op gezinsniveau kunt u heel wat uitrichten.

De tijd kan voor u gekomen zijn om een stap terug te doen, om vanuit Gods perspectief een nieuw gezichtspunt in te nemen op de gezinsbegroting en de gehele gezinsbegrotingsprocedure nog eens opnieuw te starten.

Als het hoofd van het gezin iedereen verzamelt voor een begrotingsbijeenkomst, zult u allen in staat zijn om de zaak te begrijpen en samen te werken aan een financieel succes voor het gezin.

Waar te beginnen

Het eerste punt op de agenda is in het

financiële beeld van het gezin God te erkennen. Als u zijn plaats in de wereld en het universum nog niet besproken hebt, doe dat dan nu.

Stel vervolgens, zoals God dat leert, Gods tiende (zijn aanspraak op 10 procent van uw inkomen) als eerste prioriteit op de begroting.

De volgende 90 procent behoort u toe om op de juiste wijze te worden bestemd.

God bovenaan de financiële prioriteitenlijst plaatsen klinkt sommigen dwaas in de oren. Maar wij zijn hier bezig met beginselen die de normale menselijke redenering te boven gaan en die voorrang hebben. Door tienden te betalen erkennen wij God en zijn vennootschap in ons leven. Wij tonen dat geestelijke waarden wereldlijke en materiële zaken te boven gaan.

Daarop zegt God ons. Zo werkt de overeenkomst.

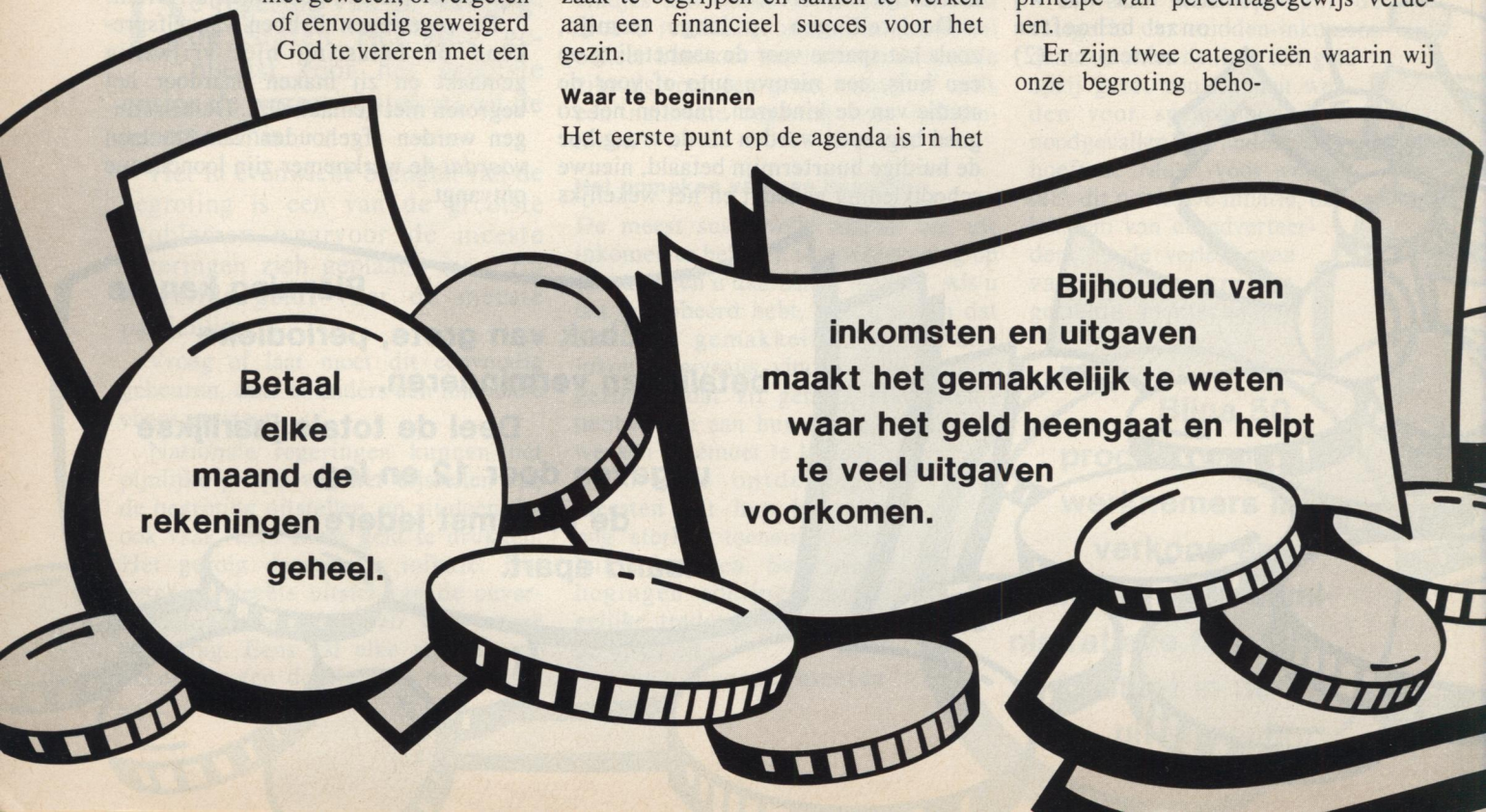
Maar u zult dat nooit weten voordat u in geloof de stap doet en het probeert.

Het betalen van tienden leert begroten

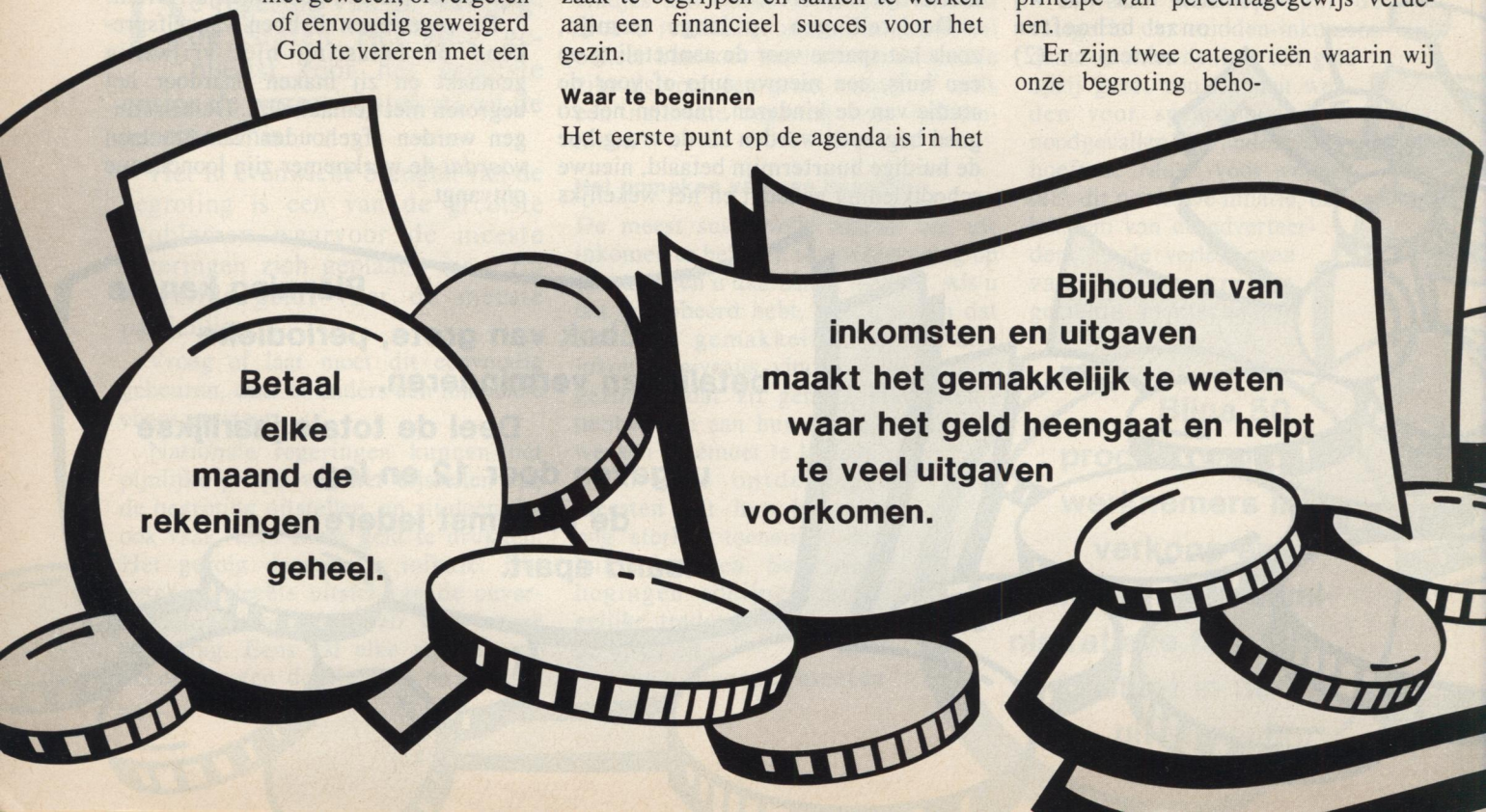
Het woord begroting impliceert verdeling van het inkomen in een reeks categorieën volgens een bepaalde verdeelsleutel. Denk daarbij in percentages van het geld dat u beschikbaar hebt. De eerste 10 procent van uw inkomen behoort God toe. De resterende 90 procent kan nu worden verdeeld.

Het betalen van tienden geeft ons het principe van percentagegewijs verdelen.

Er zijn twee categorieën waarin wij onze begroting beho-

**Betaal
elke
maand de
rekeningen
geheel.**

**Bijhouden van
inkomsten en uitgaven
maakt het gemakkelijk te weten
waar het geld heengaat en helpt
te veel uitgaven
voorkomen.**

ren te verdelen. De eerste zullen wij die van de vaste lasten noemen. De tweede is de categorie van de wisselende uitgaven of van vrij besteedbare gelden. Dit zijn uitgaven die wij allen hebben, maar waarvan het bedrag dat wij eraan besteden van maand op maand aanzienlijk kan variëren.

Een vaste last, zoals uw maandelijkse hypotheek of huur, zal gewoonlijk niet beduidend veranderen. Andere vaste lasten zijn de kosten van noodzakelijke voorzieningen — met name verwarmingskosten in de winter — telefoon, voedsel, huishoudelijke uitgaven en vervoer.

Na uw tienden en offers is er een deel van de begroting waarover u weinig zeggenschap hebt: de belastingen. De regering moet haar werk doen en in de meeste landen haalt zij een deel van haar financiën binnen door een percentage van ieders inkomen te heffen. Deze belastingen worden gewoonlijk ingehouden van het loon voordat dit wordt uitbetaald.

Naast de belastingen zijn er andere bedragen die worden ingehouden. Hieronder vallen onder meer sociale verzekeringspremies en bijdragen voor een sociaal fonds, pensioenpremies, verplichte verzekeringen, soms vakbondspremies en andere kleine bedragen. Aangezien deze worden ingehouden, hebt u er in feite geen zeggenschap over. Maar zij moeten in de begroting worden opgenomen.

De drie grootste uitgavenposten die de meeste gezinnen hebben zijn woonkosten, voedingskosten, en in noordelijke klimaten de kosten van verwarming. In sommige gevallen zal er na deze hoofdposten weinig over

zijn. De meeste gezinnen zullen merken dat voedsel en woonkosten meer dan de helft van hun budget uitmaken.

In onze moderne industriële wereld kopen en rijden de meeste gezinnen tenminste één auto als voornaamste vervoermiddel. Sommige gezinnen kunnen gebruikmaken van openbaar vervoer om in een deel van hun transportbehoeften te voorzien. Ook deze kosten zullen een tamelijk vaste last vormen.

Een andere vaste last zijn de verzekeringen. De meeste gezinnen houden er de een of andere vorm van levensverzekering, opstal- of inboedelverzekering, en een autoverzekering op na. In sommige landen worden veel van deze verzekeringsbehoeften door de staat verzorgd en maken deel uit van het belastingstelsel. In andere landen zijn de verzekeringen een particuliere aangelegenheid en moeten afzonderlijk worden betaald. Veel werkgevers zorgen voor verzekeringsfaciliteiten voor hun werknemers en nemen althans een deel van de behoeften daaraan voor hun rekening als secundaire arbeidsvoorwaarde.

De overige wisselende kosten zijn zoals de naam al zegt: een uiteenlopend areaal van bestedingsgebieden dat bepaald wordt door de gezinsbehoeften en is gebaseerd op het voor dergelijke uitgaven beschikbare bedrag nadat de vaste lasten zijn begroot. Variabele kosten zijn onder meer de kosten voor kleding — beslist noodzakelijk — maar gewoonlijk niet op maandelijkse basis begroot. Daarnaast zijn er de uitgaven voor amusement, recreatie, vakantie,

reizen, sparen, giften en zakgeld.

De percentages op uw begroting zullen variëren, maar het gaat erom dat u weet waar uw geld heen behoort te gaan, uitgaande van een deugdelijk plan.

De kunst om vast te houden aan een begroting

Al die bijeenkomsten en plannenmakerij van het gezin mogen goed klinken. Maar de tenuitvoerlegging van een begroting vereist heel wat inspanning.

En dat terwijl begroten plezierig behoort te zijn.

Inderdaad, plezierig. Jezus zei: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Joh. 10:10). Om een gevuld, lonend en plezierig leven te hebben, moeten de financiële middelen van elk gezin zodanig worden bestemd dat zij een maximum rendement opleveren.

Sommige belijdende christenen zijn er bijna toe gekomen armoede als een deugd te beschouwen. Zij denken, ten onrechte, dat de Bijbel zegt: „Geld is de wortel van alle kwaad.” De Bijbel zegt dat niet (maar hij waarschuwt wel tegen het gehecht zijn aan rijkdom).

Wat de Bijbel zegt is: „Want de [of een, zie *Statenvert.*] wortel van alle kwaad is de *geldzucht*” (1 Tim. 6:10). Het haken naar geld of naar de dingen die met geld kunnen worden gekocht is verkeerd — niet de ijverige, noeste, eerlijke arbeid die resulteert in passende financiële winst.

Wij hebben in Maleachi 3 al gelezen dat God ons overvloedig zal zegenen als wij Hem en zijn levenswijze in onze beslissingen en ons leven vooropstellen. En die zegen is zowel lichamelijk als geestelijk.

**Financiële
evenwichtigheid
betekent meer
verdiene
dan uitgeven
en meer
sparen dan
lenen.**

**Voor
onvoorziene uitgaven
is het raadzaam een
bedrag gelijk aan het
inkomen van
twee maanden op een
spaarrekening
te hebben.**

In verband hiermee schreef de apostel Johannes: „Ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat” (3 Joh. 2).

En terwijl de Bijbel ons zo duidelijk maakt dat God wil dat het ons wel gaat, is het ook duidelijk dat wij vooruitkomen door hard te werken en te zorgen voor een goede planning. Het zou niet goed zijn als God onnoemelijke rijkdom schonk aan iedereen. Wij moeten eerst leren doelmatig om te gaan met

wat ons gegeven is, daarna zal God er meer aan toevoegen.

En daar ligt de taak van de begroting. Door het betalen van tienden leren wij percentages van ons inkomen bestemmen, te beginnen met de allerbelangrijkste bestemming: het toekennen aan God van zijn rechtmatige 10 procent. Vervolgens leren wij verstandig en doelmatig om te springen met de rest, en daarbij de uitdaging te aanvaarden de tering naar de nering te

zetten en tot een evenwichtige begroting te komen.

Dat is inderdaad een prestatie. En een plezierige bezigheid bovendien.

Vasthouden aan een begroting, leren wanneer er aanpassingen moeten komen met het oog op noodgevallen en noodzakelijke veranderingen, als gezin naar elkaar toegroeien bij het bestemmen van de baten van ons miniatuur „bedrijf” is een van de dankbaarste ervaringen in het leven. □

Achterhaald

(Vervolg van pagina 8)

enige hoop op een toekomst gelegen in een opstanding — een opstanding uit de dood!

De Bijbel onderwijst de opstanding, niet de onsterfelijkheid, van de ziel! De opstanding is onze enige hoop op het beërven van eeuwig leven.

Eigenlijk spreekt de Bijbel over drie opstandingen uit de dood. Iedere mens die ooit geleefd heeft, zal bij een van die drie aan bod komen!

De apostel Paulus beschrijft de eerste opstanding in 1 Thessalonicenzen 4:16-17:

„Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn [de ware christenen die in de loop van de geschiedenis zijn gestorven], zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven [ware christenen die nog leven], samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.”

Bij de tweede komst van Jezus Christus zullen de rechtvaardigen door de macht van de Geest van God tot onsterfelijk geestelijk leven opgewekt worden. Zij zullen gedurende de duizendjarige heerschappij van Christus op aarde samen met Hem regeren. Zij zullen van sterfelijk onsterfelijk worden — „wedergeboren” worden, om de bijbelse terminologie te gebruiken.

Deze opgestane heiligen zullen Geest zijn, zoals God Geest is, onsterfelijk zoals Hij onsterfelijk is, heilig zoals Hij heilig is! Zij zullen in zijn Gezin geboren worden als zijn eigen kinderen.

Deze eerste opstanding wordt ook beschreven in 1 Korinthe 15:51-54.

De andere doden

Wat zal er nu gebeuren met die miljarden doden die in hun leven geen enkel contact met God hebben gehad, die geleefd hebben en gestorven zijn zonder iets te weten over de geopenbaarde waarheid van God?

Zij zullen in hun graf blijven tot na de duizendjarige heerschappij van Christus en de heiligen op aarde. Dan zullen zij in de tweede opstanding weer tot fysiek leven worden gewekt (Openb. 20:7, 11-12). Zij zullen dan hun eerste echte kans op behoud krijgen, en een kans om zich te kwalificeren voor verantwoordelijkheden in Gods Koninkrijk.

Slechts weinig mensen begrijpen deze essentiële waarheid! Het grootste deel van de mensheid heeft nooit een kans op behoud gehad!

In de Oudheid werd de profeet Ezechiël door God in de gelegenheid gesteld om in een visioen deze tweede opstanding te zien. God toonde Ezechiël een vallei vol dorre beenderen:

„En Hij zeide tot mij: Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven? En ik zeide: Here Here, Gij weet het” (Ezech. 37:3).

Toen verklaarde God: „Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven; Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest in u brengen, zodat gij herleeft . . .” (vers 5 en 6).

Toen was Ezechiël getuige van een gebeurtenis die drie en een half duizend jaar later zou plaatsvinden: een onderdeel van deze grote, wereldwijde opstanding tot een fysiek leven. „ . . . en de geest kwam in hen”, schreef hij, „en zij herleefden en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger” (vers 10).

De tweede dood

Wat zal er tenslotte gebeuren met degenen die blijven weigeren Gods

levenswijze te volgen, degenen die nu, in dit leven, een kans krijgen zich voor onsterfelijkheid te kwalificeren, maar die kans afwijzen?

Zij zullen tot de derde opstanding behoren, een opstanding tot fysiek leven, waarbij zij op barmhartige wijze zullen worden vernietigd — voor altijd uit hun lijden verlost. Zij zullen allemaal ten onder gaan in de poel des vuurs (Openb. 20:13-15) en *as* worden onder de voeten van de rechtvaardigen (Mal. 4:3). Hoeveel barmhartiger dan het idee van een eeuwigdurende marteling in de „hel”! „Het loon, dat de zonde geeft, is de dood,” zegt uw bijbel in Romeinen 6:23 — geen eeuwigdurend lijden in het hellevuur!

Dit is de „tweede dood” (Openb. 20:14), waaruit geen opstanding meer bestaat. De tweede dood is definitief. God wil niet dat iemand vernietigd wordt, maar Hij zal niemand behoud opdringen!

De apostel Paulus verklaarde „dat er een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zal zijn” (Hand. 24:15). De opstanding is de *enige* hoop voor de mensheid!

Hoe kunt u er zeker van zijn?

De Bijbel onthult een grote toekomst voor de onsterfelijke, wedergeboren kinderen van God. Maar hoe kunt u weten dat wat in de Bijbel staat echt waar is, dat wij weer zullen leven?

In de Tate Gallery in Londen hangt een ontroerend schilderij van een schilder uit het midden van de negentiende eeuw. Het stelt een jonge vrouw voor die in gedachten verzonken bij het graf van een overleden geliefde staat. Het schilderij draagt de titel: *De twijfel: kunnen deze dorre beenderen herleven?* Deze vraag heeft de mens al eeuwenlang beziggehouden.

Op een grafsteen bij de voeten van de vrouw ligt een ontspruitende kastanje als symbool voor het leven — waarschijnlijk het bedekte antwoord

van de kunstenaar op de vraag van de titel van het schilderij. Op de grafsteen staat een eenvoudige, maar vertrouwende inscriptie: *Resurgam*: „Ik zal herrijzen!”

Een krachtige verklaring! Maar hoe kunt u er zeker van zijn? Is er een manier om die zekerheid te verkrijgen?

In de Oudheid vroeg Job, een dienaar van God: „Als een mens sterft, zou hij herleven?” (Job 14:14.) Job kende het antwoord: „Dan zou ik hoop hebben al de dagen van mijn zware dienst, totdat mijn aflossing [mijn verandering tot onsterfelijkheid] zou komen. Gij [God] zoudt roepen en ik zou U antwoorden” (vers 14-15).

Job wist dat er een tijdstip zou komen waarop God hem uit zijn graf zou roepen en hem eeuwig leven zou geven. „Maar ik weet: mijn Losser leeft”, verklaarde Job, „en ten laatste zal Hij op het stof optreden. Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik [buiten] mijn vlees God aanschouwen” (Job 19:25-26).

Waarom was Job zo vol vertrouwen? Lees het nogmaals: „*Maar ik weet: mijn Losser leeft . . .*”

De opstanding van Christus: een type

Wij kunnen weten dat er een opstanding tot de onsterfelijkheid zal zijn, omdat het in één geval al plaatsgevonden heeft. En degene die tot opstanding gewekt is, Jezus Christus, zal het middel tot onze eigen opstanding zijn.

De opstanding van Christus na drie dagen en drie nachten in het graf was een type of voorloper van de opstanding die God belooft aan allen die Hem gehoorzamen. De apostel Paulus werd geïnspireerd tot de volgende woorden: „En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont” (Rom. 8:11).

Jezus Christus garandeert dit! Lees wat Hij zegt in Johannes 11:25: „Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.”

Jezus was de „eerstgeborene onder vele broeders” (Rom. 8:29), „de eerstgeborene uit de doden” (Kol. 1:18), de „ersteling van hen, die ontslapen zijn” (1 Kor. 15:20). Deze verzen impliceren duidelijk dat ande-

ren bestemd zijn Hem te volgen.

Christus' opstanding — een feit, geen verzinsel!

Dan blijft er nog een laatste, maar zeer belangrijk punt.

Sommige ongelovige critici beweren dat de opstanding van Jezus slechts een fabeltje en bedriegerij is zonder enige feitelijke basis. Dit is een ernstige aantijging.

Lees in 1 Korinthe 15:17-18 dat alles staat of valt met de werkelijkheid van Jezus' opstanding: „En indien Christus

Maar wat, zo vragen velen zich af, gebeurt er dan met al die plannen die niet ten uitvoer zijn gebracht? De onvervulde ambities? De niet gerealiseerde dromen? Sterven ze gelijk met ons, om nooit vervuld te worden? Of zijn er nog mogelijkheden in de toekomst — na de dood?

niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht [zinloos], dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren.”

Als Jezus niet uit de dood is opgestaan, bestaat er voor ons geen enkele hoop! Maar Jezus is wel degelijk uit het graf opgestaan! De kruisiging van Jezus vond niet achter gesloten deuren plaats. Honderden mensen waren getuige van zijn dood. Het feit werd niet alleen in de Bijbel vermeld, maar ook in niet-religieuze verslagen.

Zo wordt de opstanding van Jezus ook gesteund door de verklaringen van vele honderden ooggetuigen die Hem gezien hebben na zijn opstanding. Sommigen aten en dronken zelfs met Hem en voerden lange gesprekken met Hem!

De apostel Paulus verklaart: „Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt; en Hij is gedurende vele dagen verschenen aan hen, die met Hem van Galilea naar Jeruzalem opgegaan waren, die thans *getuigen* van Hem zijn

bij het volk” (Hand. 13:30-31).

In 1 Korinthe 15:4-8 schrijft Paulus verder nog: „En Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas [Petrus], daarna aan de twaalfen. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is . . . Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen . . .”

Lukas vertelt in Handelingen 1:3 in het kort: „Aan wie [de apostelen] Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft.”

Mensen worden geen martelaren voor iets waarvan zij weten dat het niet waar is! Het geloof van de vroege christelijke Kerk was absoluut, gebaseerd op persoonlijke getuigenis of ooggetuigen.

Jezus is opgestaan uit de dood! Het feit van zijn opstanding staat net zo vast als de moord op Julius Caesar! En Hij, Christus, is ook degene „die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt . . .” (Filipp. 3:21).

Dit is onze bestemming, als wij die willen aanvaarden!

Een nieuwe horizon

Als opgestane, verheerlijkte, onsterfelijke gemaakte heiligen — geboren in Gods gezin als zijn heilige kinderen — zullen wij „deze dingen beërven” (Openb. 21:7) en „als koningen heersen tot in alle eeuwigheden” (Openb. 22:5).

Wij zullen het gehele, onmetelijke universum beërven! Wij zullen er tot in eeuwigheid mee werken. Uiteindelijk zullen de woorden van Hebr. 2:8 bewaarheid worden: „Alle dingen hebt Gij onder zijn [de mens] voeten onderworpen . . .”

Er zullen nieuwe werelden zijn om op te bouwen, nieuwe horizons om te veroveren, een heel universum om vorm en gestalte te geven! En om dit te doen zullen wij ongekende macht en vermogens ontvangen, ongehinderd door fysieke beperkingen van tijd en ruimte. Niets zal ons vermogen te boven gaan!

Dit is de fantastische toekomst die ons wordt geboden. Wat doet u ermee? □

INTERNATIONALE INFORMATIE

Oude barakken en het nieuwe Europa

Het land tussen Katowice en Kraków kan nauwelijks het mooiste van Europa worden genoemd. In de winter is het kaal en bevroren; in de zomer een moeras. Hoewel het in de eb en vloed van de geschiedenis herhaaldelijk in andere handen is overgegaan, maakt het nu deel uit van zuid-Polen.

Aan het eind van de vorige eeuw stond het bekend als Galicië en vormde toen een deel van het oude Oostenrijks-Hongaarse rijk. Maar het was toen al weer min of meer onder Pools bestuur teruggekeerd. Het besluit om in deze onplezierig aandoende streek nieuwe barakken voor een cavaliëregiment te bouwen, bleef door de rest van de wereld onopgemerkt, want het was inderdaad een bijzonder onopmerkelijk gebeuren.

De nieuwe barakken werden even buiten het stadje Oswiecim opgetrokken. Er werden zo'n stuk of dertig bakstenen barakken gebouwd. Ze zouden geen prijzen voor architectonische schoonheid hebben opgeleverd, maar ze waren sterk en bruikbaar, en vormden een meer dan geschikt tehuis voor de Poolse soldaten. De langs de wegen tussen de barakken geplante bomen verzachtten het nogal strenge uiterlijk van het terrein. De architect en bouwers van dit militaire complex zouden reden gehad hebben om tevreden te zijn met een goed vervulde taak.

Op den duur werden de barakken verlaten. Overgelaten aan de elementen, raakten ze in verval, maar omdat ze solide gebouwd waren, werden het geen ruïnes.

Verhuurd aan de dood

In 1939 trokken Hitlers legers de Poolse grens over en werden Oswiecim en zijn barakken bij het Derde Rijk ingelijfd. En in de voetstappen van het zegevierende leger

volgden mannen die zich tot taak gesteld hadden de dromen van hun Führer in vervulling te doen gaan.

Hitler had zijn doeleinden uiteengezet in zijn boek *Mein Kampf*. Slechts weinigen, waaronder ook niet de miljoenen rechtlijnig denkende Duitsers die op hem hadden gestemd, hadden de moeite genomen het te lezen. Maar sommigen hadden het wel gelezen en begrepen, en begonnen nu in de roes van de overwinning hun duizendjarig rijk te „zuiveren”.

Al jaren eerder waren de Nazi's begonnen hun systeem van concentratiekampen op te zetten. En na de bezetting van landen in het oosten stootten de Nazi's, op zoek naar een nieuwe locatie voor een concentratiekamp, op de oude barakken van Oswiecim.

In 1940 waren de gebouwen daar hard aan herstel toe, en in feite niet langer geschikt voor menselijke bewoning. De streek was ongezond, en het terrein zat vol ongedierte. Maar dat paste juist heel goed in de plannen van de Gestapo. Op 27 april 1940 gaf Reichsführer Heinrich Himmler opdracht een concentratiekamp in Oswiecim op te richten. Rondom het terrein werd een dubbele onder stroom staande prikkeldraadversperring aangelegd en er werden wachttorens gebouwd. En zo groeide uit de oude barakken het concentratiekamp Auschwitz.

Op 14 juni 1940 kwamen de eerste transporten in Auschwitz aan. Het was de voorhoede van miljoenen Polen, Joden, Tsjechen, Russen, zigeuners en anderen uit heel Europa. Dicht in de buurt, in Birkenau, werd een nieuw, nog groter kamp gebouwd, en het gehele gebied rond Auschwitz werd in een dodenfabriek veranderd. Tegenwoordig weet de hele wereld wat er in de oude barakken in Oswiecim is gebeurd. De gebouwen staan er tegenwoordig nog, als een door de Poolse natie ingericht museum en als een gedenkteken voor de miljoenen die daar hebben geleden in die helse viereneenhalf jaar. Een bezoek is nog steeds een overweldigende belevenis — de gaskamers, de treurige stapels schoenen en koffers, de kelder van Blok 11 waar bepaalde gevangenen werden uitgehongerd en in mufte cellen ondergebracht tot zij stikten. Er staan mij geen woorden ter beschikking om de afgrijselijke verschrikking van die plaats te beschrijven.

Terwijl ik door de overblijfselen van het kamp doolde, vroeg ik mij af wat er door de oorspronkelijke bouwers van deze barakken heen zou gaan als zij hun werk in deze tijd nog eens zouden kunnen bekijken. Maar hoe hadden zij kunnen weten wat er in hun keurige bakstenen gebouwen ooit nog eens zou gebeuren?

De enige oplossing

Het is nu veertig jaar geleden dat Auschwitz werd bevrijd. Al die veertig jaren heeft Europa geen oorlog gekend — een van de langste perioden zonder gewapende strijd die

het continent ooit gekend heeft. Maar het is een broze vrede, die in feite meer op een patstelling lijkt.

Vier decennia na de Tweede Wereldoorlog begint het continent opnieuw onrust te vertonen. Er is een nieuwe generatie opgegroeid die weinig kennis van — en herinneringen aan — een oorlog heeft. En er zijn enkele verontrustende parallellen tussen de tegenwoordige situatie en het Europa van de jaren '30.

Eeuwenlang hebben vooruitziende staatslieden geloofd dat er aan het eeuwige gekibbel van het continent een einde kan komen door de afzonderlijke landen te doen smelten in een Verenigde Staten van Europa. Politici met zulke uiteenlopende ideologieën als Churchill en Trotsky zagen een verenigd Europa als de enige duurzame oplossing. Sommigen, zoals Napoleon en Hitler, trachtten die eenheid met wapengeweld af te dwingen. Korte tijd hadden zij succes, maar hun verenigde Europa's vielen al gauw weer uiteen. In onze tijd werken gematigder mannen achter de schermen hard aan de vereniging van Europa met vreedzamere middelen.

Het is een uiterst zware worsteling. De tien landen van de Europese Gemeenschap met hun hoofdkwartier in Brussel zijn dichter dan ooit bij de opbouw van een verenigde gemeenschap gekomen. Maar hun eenheid wordt geplaagd door gebrek aan overeenstemming, en wat zij na 27 jaar bereikt hebben blijft ver achter bij hun oorspron-

de betrokken kandidaat: ARRÊTONS DE PARLER DE L'EUROPE — FAISONS LA MARCHER!

Barrières op de weg naar eenheid

Maar de vereniging van Europa is gemakkelijker gezegd dan gedaan. De landen van Europa verkeren niet in dezelfde positie als 200 jaar geleden de afzonderlijke staten van Noord-Amerika, die een kort gemeenschappelijk verleden deelden. De landen van Europa daarentegen hebben een lange eigen geschiedenis en hun eigen, sterk van elkaar verschillende cultuur en taal. Sommige ervan staan elkaar al eeuwenlang naar het leven. En tot op de dag van vandaag hebben ze niet zoveel sympathie voor elkaar. Ze moeten een heel goede reden hebben om generaties van achterdocht en onbegrip te negeren, en hun identiteit te doen ondergaan in een federatie.

Onze tegenwoordige hoopvol gestemde architecten van een nieuw Europa zijn niet blind voor de moeilijkheden. Zij zijn geduldig, bekwaam en voorzichtig — heel wat anders dan de oorlogszuchtige dictators uit het verleden. Zij schrijven geen *Mein Kampf's*. Hun uitingen zijn kalm en redelijk, ook al hebben ze een ondertoon van urgentie. Ze tonen een straaltje van hoop op een oplossing . . . als dit nu maar een redelijke wereld was, waarin de mensen het goed met elkaar konden vinden. Als landen iets van zichzelf zouden kunnen geven zonder genomen te worden. Als de mensen werkelijk zouden weten hoe zij „hun naaste zouden moeten liefhebben als zichzelf”. Het zijn de onontbeerlijke ingrediënten voor een werkelijk verenigd Europa dat in vrede wil blijven leven.

Maar wij leven nu eenmaal niet in een redelijke wereld. En dus schijnt de droom van een verenigd Europa 40 jaar na de Tweede Wereldoorlog even ver verwijderd als ooit. En toch is dat niet zo.

Enemaal zullen de Verenigde Staten van Europa gerealiseerd worden. De in onze tijd zo hoopvol gestemde architecten en bouwers van een nieuw Europa zullen hun dromen in vervulling zien gaan, maar niet helemaal op de manier die zij bedoelden. En misschien zelfs niet met de landen die zij voor ogen hebben. Het kan zo plotseling gebeuren dat zelfs de meest geslepen staatslieden en politici erdoor worden overvallen. Wanneer het gebeurt zal dat het machtsevenwicht in de wereld bijna van de ene dag op de andere wijzigen. Deze geduldige en redelijke Eurocraten zullen hun droom schijnbaar tot werkelijk-

heid zien worden. Maar de droom zal wel in een nachtmerrie veranderd zijn!

De ECHTE WAARHEID heeft hier bij voortdoring op gewezen. Met welk gezag kunnen wij dat doen?

Wat de leiders niet weten

In de meeste analyses van de Europese geschiedenis — hetzij die van de Oudheid, van onze tijd of van de toekomst — ontbreekt een dimensie: de profetieën in het boek dat wij de Bijbel noemen. Schuif deze bewering nu niet meteen als nonsens opzij. De loop van de moderne Europese geschiedenis werd lang geleden profetisch vast-

Legerbarakken in Oswiecim werden door de Nazi's in een concentratiekamp veranderd.

kelijke politieke verwachtingen.

Er is nu een indrukwekkend Europees Parlement, dat in Straatsburg bijeenkomt. Maar in werkelijkheid heeft het geen macht of gezag over de afzonderlijke regeringen. Voor veel Europeanen vormt het Parlement in Straatsburg een onbelangrijke grootheid, en de verkiezingen ervoor worden dan ook gekenmerkt door onverschilligheid. Toen ik verleden jaar door het landschap van Lotharingen reed, kwam ik langs een verkiezingsbord waarop de hoop en de frustraties van het Europarlement waren samengevat. LATEN WIJ OPHOUDEN OVER EUROPA TE PRATEN — LATEN WIJ HET OP GANG BRENGEN — dat was de boodschap van de in het Frans gestelde leuze van

gelegd — lang voor de Vrede van Westfalen, het Congres van Wenen, of de Overeenkomst van Potsdam die na de Tweede Wereldoorlog de tegenwoordige Europese grenzen vastlegde.

In feite werd de teerling geworpen in het begin van de 6e eeuw v.Chr., nadat de oude natie Juda door het Babylonische Rijk in ballingschap was weggevoerd. Daniël, een jonge Joodse gevangene die zich ernstig zorgen maakte over de ondergang van zijn volk, kreeg visioenen over de verdere loop van de geschiedenis, eerst in grote lijnen en vervolgens in steeds meer bijzonderheden. Door middel

den op wat er met deze wereld staat te gebeuren. Het beeld dat daarbij opdoemt is met recht verbazingwekkend. De Bijbel toont dat tien Europese landen of groepen van landen, door de omstandigheden zullen worden aangezet om zich te verenigen. Het zullen vreemde bondgenoten zijn, „ijzer gemengd met kleiachtig leem” is hoe de Bijbel het beschrijft (Dan. 2). Maar een gemeenschappelijke oorzaak — of een gemeenschappelijke angst — dwingt hen zich in een broze unie te verenigen.

Er is niets subtiels aan wat er vervolgens gaat gebeuren. Voortgedreven door religieus idealisme leggen deze tien naties hun soevereiniteit in handen van een charismatische leider. Deze leider, en de superstaat waarover hij het bewind voert, worden in de profetieën beschreven als een bijzonder wild en woest roofdier, zoals de wereld nooit gezien heeft. De vreedzame en ambivalente aard van het huidige Europa zal zich wijzigen. Geleid door een enorme vraatzucht en in het bezit van — of misschien wel bezeten door — de macht van Satan zelf, zal deze economisch-politiek-religieuze unie, dit verscheurende dier of „beest”, aan het plunderen slaan. Drieëneuhalf verschrikkelijke jaren lang gaat dit beest tekeer tegen werkelijke en vermeende vijanden. Engeland, de Verenigde Staten en diverse landen in het Midden-Oosten behoren tot de eersten die ten val zullen komen, maar geen enkel land is veilig. Een groot deel van de wereld zal ondergedompeld worden in een tijdperk van de ergste onderdrukking die er ooit is geweest.

Maar uiteindelijk zal het beest, gedreven door ambitie en wanhopig zoekend naar de steeds schaarser wordende grondstoffen en hulpbronnen van de geteisterde aarde, zijn gramschap richten op de enig overgebleven andere supermogendheid, zijn eeuwenoude vijand in Eurazië. Met niets meer te verliezen bereiden deze twee grootmachten zich voor, elkaar met het hele geweld van de moderne oorlogvoering op leven en dood te bestrijden. De wereld balanciert op de rand van algehele zelfmoord. Alleen de interventie van God in de persoon van Jezus Christus redt de mensheid van totale vernietiging.

Wij hebben dit overzicht zo kort mogelijk gehouden — en het klinkt allemaal erg fantastisch. De meeste mensen willen het niet geloven — nu niet. Maar later zullen ze dat wel degelijk doen!

Deze komende derde supermacht die in de bijbelse profetie wordt beschreven, is mijlen verwijderd van de vreedzame Europese unie zoals die tegemoet wordt gezien door de hoopvol gestemde mannen die nu in Brussel en Straatsburg aan de verwezenlijking van de eenheid werken. Hun doel is vrede en welvaart in een Europese Unie die haar hele potentieel inzet om de kwaliteit van het leven in de hele wereld te verbeteren. Zelfs in hun wildste fantasieën hebben zij nooit gedacht dat zij misschien wel bezig zijn met het opstellen van de plannen, en met het leggen van de fundamenten, voor het grootste geprofeteerde instrument van vernietiging dat de wereld ooit heeft gekend.

Ook die mannen die de barakken van Oswiecim bouwden, dachten niet aan dingen als deze. Maar architecten en bouwers weten niet altijd wat er met de vruchten van hun arbeid zal worden gedaan.

— John Halford

Verkiezingsaffiches typeren de hoop en frustraties van het Europese Parlement.

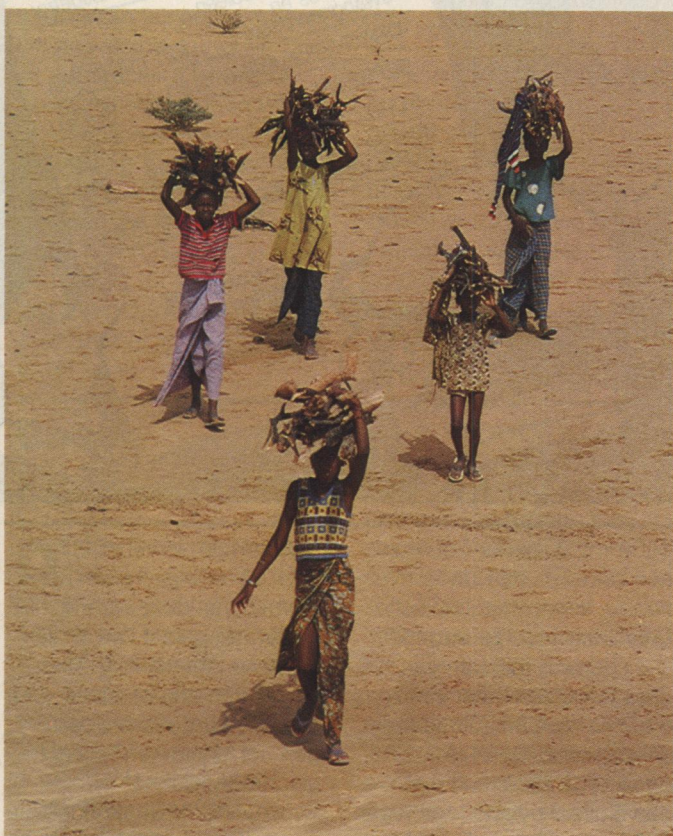
van een reeks opmerkelijke visioenen die men opgetekend vindt in de hoofdstukken 2, 4, 5, 7, 8, 11 en 12 van het boek Daniël, werd hem het inzicht gegeven dat de komende eeuwen zouden worden beheerst door een reeks wereldbeheersende rijken, elk agressiever dan het voorgaande. Deze rijken werden in de visioenen met wilde dieren vergeleken. Daniël beleefde het einde van het eerste rijk (het Babylonische) en kreeg een invloedrijke post toegewezen in de regering van het daaropvolgende rijk, het Perzische. Hij bleef dorsten naar meer kennis van de toekomst, en smeekte God tot het einde van zijn lange leven om meer bijzonderheden. Maar tenslotte kreeg hij te horen dat hij nu moest „heengaan”. Hij had al genoeg vernomen, en een volledig begrip van deze zaken zou niet komen voordat de „eindtijd” was aangebroken (Dan. 12:9).

Vijfhonderdvijftig jaar later verdiepte Jezus Christus ons begrip van de aan Daniël toevertrouwde kennis, en wel in zijn befaamde profetie op de Olijfberg, zoals die in Mattheüs 24 staat opgetekend. Maar met opzet liet Hij sommige vragen onbeantwoord. De sleutel tot uiteindelijk begrip werd 45 jaar later gegeven in het boek Openbaring, het laatste bijbelboek, waarin de omstandigheden die rond het eind van deze beschaving zullen heersen, in verbazingwekkend detail werden voorzien door de bejaarde apostel Johannes. Maar ook hij kon de betekenis van wat hij zag niet ten volle bevatten. Het was een betekenis die slechts volledig zou kunnen worden begrepen door hen die voorbestemd waren in de eindtijd te leven — een generatie die de vervulling van deze profetieën zou meemaken.

Wij leven nu in die tijd. Als wij dat willen kunnen wij die profetieën uit de Oudheid begrijpen en ons voorberei-

Inzicht in wereldgebeurtenissen en stromingen

Brandhout: de andere energiecrisis

De door de oliesituatie veroorzaakte energiecrisis die in het begin van de jaren '70 het industriële Westen teisterde, is tot op zekere hoogte nog slechts een verre herinnering. Maar in een groot deel van de Derde Wereld begint nu in snel tempo een andere brandstofcrisis totaal uit de hand te lopen.

Volgens een rapport, getiteld:

Fuelwood: The Energy Crisis That Won't Go Away — (Brandhout: de Energiecrisis die zich niet laat verjagen) — gepubliceerd door Earthscan (deel van het in Londen gevestigde Internationale Instituut voor Milieu en Ontwikkeling), verdwijnen in de ontwikkelingslanden de bossen sneller dan ze kunnen worden aangeplant, *hoewel* er met steun van de Wereldbank zo'n 350 miljoen gulden per jaar aan een herbebossingsprogramma wordt besteed. In veel arme landen voldoet brandhout in meer dan 90% van de

brandstofbehoeften.

De voornaamste oorzaak van de ontbossing in de Derde Wereld is de schepping van nieuw bouwland. Naarmate steeds meer land wordt ontdaan van bomen om er dringend benodigde landbouwproducten te kunnen telen, wordt het brandhout schaarser. In toenemende mate wordt dierlijke mest, die in feite hard nodig is voor bemesting van het land, als brandstof gebruikt. De magere oogsten die daarvan het gevolg zijn, dwingen de boeren steeds meer land te ontginnen,

waardoor het brandstofgebrek erger wordt.

Er staat een aantal alternatieve brandstoffen ter beschikking, maar alleen voor hen die ze kunnen betalen. Voor de meeste landen van de Derde Wereld concludeert het rapport: „De toenemende schaarste van voorheen gratis verkrijgbaar brandhout betekent dat naast voedsel, water en onderdak ook brandstof op de lijst komt van primaire levensbehoeften waaraan onvoldoende en slechts met grote moeite wordt voldaan.” ■

Verband tussen ziekten bij de mens en behandeld vee

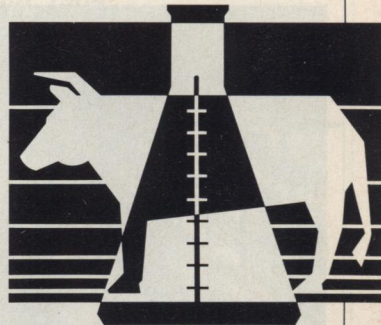
Het wijdverbreide gebruik van antibiotica om daarmee de groei van vee te bevorderen, wordt als oorzaak gezien van de ontwikkeling van medicijnresistente bacteriën bij de mens.

Geneesmiddelenfabrikanten en vleesproducenten hebben lange tijd beweerd dat er geen aanwijzingen bestonden dat resistentie door vee op de mens kon worden overgebracht.

Recent onderzoek door Scott Holmberg van de Centers for Disease Control (CDC) heeft de stoot gegeven tot nieuwe inspanningen om het gebruik van anti-

biotica bij vee in te perken.

Nieuwe aanwijzingen kwamen aan het licht toen de CDC op de hoogte werden gesteld van 11 ernstige gevallen van salmonellavergiftiging in Minnesota. Hoewel de ziekte in de Verenigde

Staten algemeen voorkomt, waren al deze gevallen veroorzaakt door *salmonella newport*, een meer virulente stam die in die streek zelden wordt aangetroffen. In elk van deze gevallen bleek de

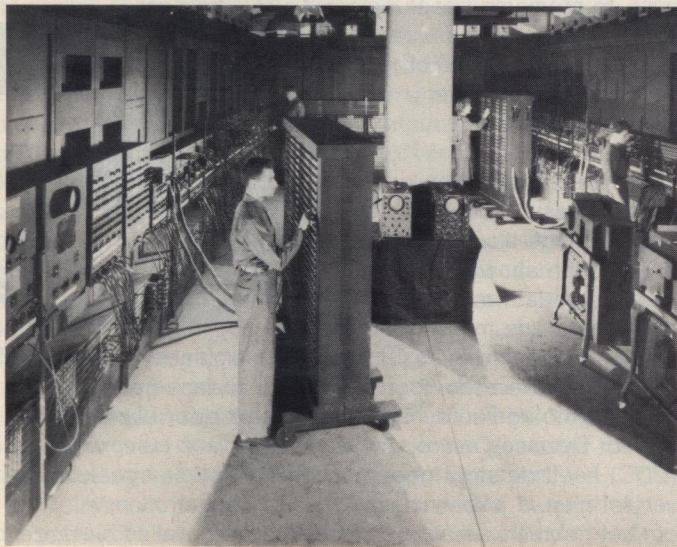
bacterie bestand tegen diverse gebruikelijke antibiotica.

Na de zaak een jaar lang te hebben onderzocht, kwamen de CDC tot de conclusie dat de in Minnesota gevonden salmonella van rundvlees afkomstig was. De antibioticumresistentie werd op „menselijke” bacteriën overgebracht wanneer men het vlees onvoldoende verhit had of wanneer men door rauw vlees was besmet. Daarmee was een duidelijke connectie bewezen tussen ziekten bij de mens en het gebruik van antibiotica in veevoer, aldus de conclusie van dr. Holmbergs rapport in het *New England Journal of Medicine*. ■

Computers: vooruitgang te midden van gevaren

Zelfs een explosief toemende technologie kan niet verhinderen dat de problemen van deze wereld zich blijven vermenigvuldigen. En op geen enkel gebied heeft de technologie meer voortgang geboekt dan op het terrein van de computer.

Het is nu vier decennia geleden dat de computerre-

het instituut, Darrel Regier, zou dit onderzoek „voor het identificeren van risicofactoren teneinde geestelijke gestoordheid te voorkomen, op den duur even vruchtbaar kunnen blijken als

de bekende Framingham Heart Study, die de rol van cholesterol en zwaarlijvigheid als risicofactoren voor het ontstaan van hart- en vaatziekten duidelijk maakte.” ■

Een op vijf geestesziek

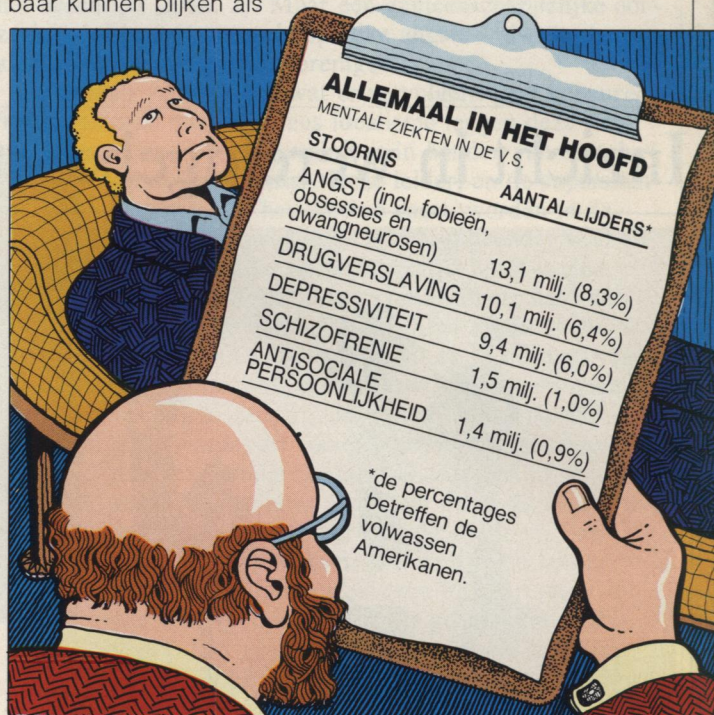
Ongeveer 18,7% van de volwassenen in de Verenigde Staten lijdt aan minstens één psychiatrisch ziektebeeld. Dat is de conclusie van een zes jaar en zo'n vijftig miljoen gulden gekost hebbend onderzoek van Amerika's Nationale Instituut voor Geestelijke Gezondheid.

Bovenaan de lijst staan tot arbeidsongeschiktheid leidende angsten en onrust waardoor 13,1 miljoen Amerikanen worden getroffen. Verder omvat de lijst schizofrenie, depressie en waanideeën. Volgens het onderzoek komen de aandoeningen ongeveer in gelijke mate bij mannen en vrouwen voor, maar roepen vrouwen tweemaal zo vaak professionele hulp in.

Volgens de directeur van

volutie begon. In 1946 voltooide de Universiteit van Pennsylvania de eerste voor alle doeleinden uitgeruste, volelektronische digitale computer. Luisterend naar de verkorting ENIAC woog hij 30 ton en nam hij 143 m² vloeroppervlak in beslag.

De ontwerpers van ENIAC schatten dat de machine

1000 maal sneller zou kunnen rekenen dan de conventionele elektromechanische toestellen van die dagen.

Tegenwoordig kan een draagbare computer van zo'n 6 à 7000 gulden 20 maal zo snel rekenen als ENIAC. En dank zij de siliciumchip zal een digitaal polshorloge tegen 1990 een even grote reken capaciteit hebben als de ENIAC-computer.

Het gezamenlijk rekenvermogen van de in de komende twee jaren te verkopen computers zal groter zijn dan dat van de meer dan een miljoen computers die in de afgelopen vier decennia werden verkocht.

Maar hoe meer wij ons tot computers wenden om ons

oplossingen te verschaffen voor de verbijsterende problemen van deze wereld, hoe groter het aantal van al die miljoenen mensen die lijden en sterven aan hongersnood, ziekten, burgerlijke woelingen, terrorisme en technologische ongelukken.

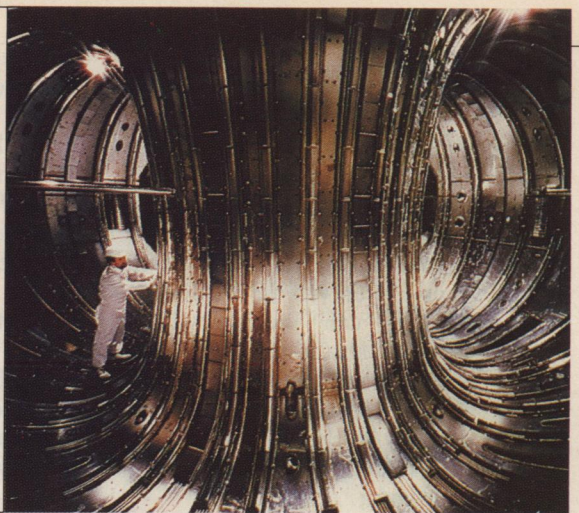
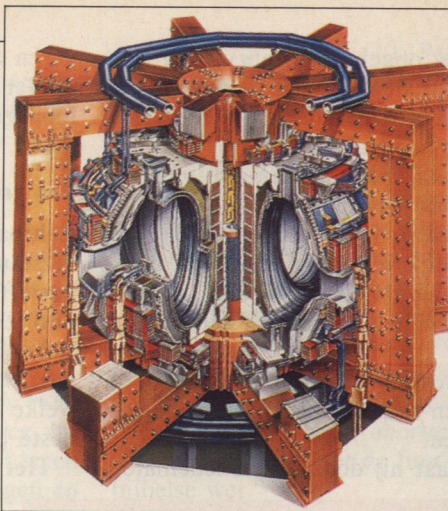
Natuurlijk is de technologie niet zelf de oorzaak van alles wat er mis is in de wereld, maar evenmin is zij in staat er een oplossing voor te vinden. Of, zoals John Naisbitt het in zijn bestseller *Megatrends* uitdrukt: „Wij verdrinken in de informatie, maar wij hongeren naar kennis.”

Een nadere beschouwing over de vraag waarom de technologische vorderingen van de mens niet in staat geweest zijn de problemen van de mensheid op te lossen, is beschikbaar in ons gratis boekje *Nooit eerder begrepen — waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen*. ■

ENIAC, de eerste elektronische computer (1946), woog 30 ton en besloeg een grote oppervlakte.

Energie door kernfusie en uw toekomst

In tegenstelling tot kernsplijting, die zeldzame, dure en hoogst gevaarlijke elementen gebruikt om een reactie te ontketenen, maakt de kernfusie gebruik van elementen die veilig en gemakkelijk aan het zeewater onttrokken kunnen worden. De hoeveelheid energie die uit een kubieke kilometer zeewater zou kunnen worden opgewekt is gelijk aan de energie die zou kunnen worden gewonnen uit alle oliereserves ter wereld die ons bekend zijn. En, in tegenstelling tot kernsplijting, geeft kernfusie praktisch geen problemen met radioactief afval.

Al meer dan 30 jaar hebben natuurkundigen gepoogd de kernfusie onder controle te krijgen. De technologische hindernissen zijn enorm groot geweest. De natuurkundige Edward Teller zegt dat het onder controle krijgen van de kracht door kernfusie verkregen, ongeveer even gemakkelijk is als

het trachten een klodder gelei vast te houden door er rubber banden omheen te wikkelen.

Bij kernfusie is de klodder gelei een substantie die bekendstaat als plasma, atomen ontdaan van hun elektronen. Om de kernfusiereactie te ontketenen, moet het plasma lang genoeg geconcentreerd worden om het te kunnen verhitten tot 212 miljoen graden Fahrenheit (100 miljoen graden Celsius).

Bij deze temperatuur zouden de deeltjes in het plasma samensmelten en energie vrijmaken in de vorm van neutronen. Het enige bijproduct daarbij zou helium zijn.

Tot nu toe heeft niemand

Tekening en foto tonen de eerste Europese reactor voor onderzoek van thermonucleaire fusie (Joint European Torus). Eens hoopt men fusie-energie commercieel bruikbaar te maken.

deze reactie bewerkstelligd. Maar in het „Massachusetts Institute of Technology“ in Cambridge, en in de „Joint European Torus“ bij Oxford hebben natuurkundigen een plasma lang genoeg weten vast te houden en te concentreren om, theoretisch gezien, een kernfusiereactie te ontketenen.

Ofschoon energie door kernfusie nu wellicht in zicht is, betreft dit een perspectief voor de verre toekomst. ■

Goede slaap

Dankzij nieuw onderzoek met betrekking tot de natuurlijke slaapritmen worden tal van bedrijven zich sterker bewust van de gevaren die de ploegendienst met zich meebrengt.

De problemen die werkers in ploegdienst treffen gaan verder dan louter moeheid. Het slapen overdag met extra lawaai, licht en warmte is al moeilijk genoeg, maar daarnaast veranderen degenen die in ploegen werken hun slaappatroon vaak radikaal als gevolg van de onregelmatige diensttijden. Een gebrek aan

goede slaap kan de snelheid, de nauwkeurigheid en het reactievermogen verminderen en spanningen veroorzaken in het gezin en de sociale contacten. Op zijn best is het lastig en in het ongunstigste geval is het gevaarlijk.

Wetenschappers hebben uitgemaakt dat veel zeer belangrijke biologische functies worden beheerst door een inwendig slaap-waak-ritme dat het *circadische ritme* genoemd wordt. De circadische cyclus bestaat uit 25 uur. Het lichaam kan zich aan kleine veranderingen in dit ritme aanpassen zonder merkbare, nadelige gevolgen. In feite past het zich voortdurend aan aan het

In 1984 eisten tornado's in de V.S. 124 doden, het hoogste aantal sinds negen jaar, volgens de National Oceanic and Atmospheric Administration. Van 1974 tot 1984 was het jaarlijkse aantal doden door tornado's beneden het gemiddelde van 104 over de voorgaande 30 jaar.

verschil van één uur tussen de circadische en de 24-uur-cyclus van dag en nacht. Maar wijzigingen in de normale dienstroosters, kunnen dit natuurlijke ritme danig verstoren.

Doug Ayres van het Center for Design of Industrial Schedules een in Boston gevestigd centrum voor onderzoek naar slaapritmen, vertelde *De Echte Waarheid* welke maatregelen werkne-

mers kunnen nemen om de overgang van de ene dienst op de andere te vergemakkelijken. Hij raadde aan goed op de voeding te letten en voor het naar bed gaan zoveel mogelijk de gebruikelijke tijden aan te houden en merkte op dat het gebruik van alcohol, tabak en medicijnen een rol speelt bij de tijd die men nodig heeft om aan een nieuw rooster te wennen. ■

ABORTUS

(Vervolg van pagina 4)

oude geaborteerde baby geen levensvatbaar menselijk wezen is. Hoe kan het levensvatbaar zijn in de ene kamer en niet in de andere.

Het verschil ligt in de stellingname van de vrouw — en van de medicus.

Voorstanders van abortus willen geloven dat de baby die in de vrouw groeit alleen maar „embryonaal of foetaal weefsel” is. Zij verhullen het feit dat de baby werkelijk een mens is en een pijnlijke dood sterft wanneer hij geaborteerd wordt.

Dr. Bernard N. Nathanson was eens een van de militantste voorvechters van abortus. Hij is nu van mening veranderd. Waarom? Er zijn nieuwe feiten onder zijn aandacht gekomen. Volgens dr. Nathanson „is het gruwelijk wanneer iemand nu nog volhoudt dat een embryo enkel een klomp vlees, of iets onbeduidends, of een onbeschermde leven is”. Zelfs wanneer voorstanders van abortus geconfronteerd worden met dit nieuwe bewijsmateriaal, geloven zij nog dat het recht van de moeder om haar ongeborene te doden belangrijker is dan het recht van de ongeborene om te leven.

Aangezien 91 procent van de abortussen binnen de V.S. bijvoorbeeld binnen de eerste 12 weken van de zwangerschap plaatsvindt, dienen wij eens te kijken naar een ongeboren baby van tien weken om te zien wat de wetenschap heeft ontdekt.

Binnen 18 dagen na de conceptie pompt het kloppende hart al bloed door zijn eigen bloedcirculatie.

Met zes weken begint het zenuwstelsel te functioneren. Nieren en maag beginnen te werken.

Rond de zeven weken kent het ongeboren embryo eigen hersengolven. (Hersengolven behoren tot de wettelijke criteria om te bepalen of iemand leeft of niet.)

Met negen en tien weken functioneren de schildklier en de bijniere. Het embryo kan nu met de ogen knippen, slikken, en op geluid reageren.

Met tien weken heeft de ongeborene eigenlijk alles wat een pasgeboren baby heeft.

Om het ongeboren embryo van tien weken te doden kan het toepassen van de D&E (dilatatie en evacuatie) -techniek noodzakelijk zijn.

Wanneer het instrument van de aborteur de baarmoederwand voor het eerst raakt, trekt het embryo zich onmiddellijk terug en neemt de hartslag toe. De ongeborene reageert door te trachten het instrument uit de weg te gaan.

De aborteur grijpt een armpje of beentje en rukt het af. De baby begint te bloeden.

Dan gaat hij door tot de ledematen

geren op de stem van hun moeder.

Het lijkt erop dat de baarmoeder niet zo'n rustige plaats is als men dacht.

Een zelfzuchtige samenleving

Echtparen behoren een gezin op een verstandige manier te plannen, dit wat betreft het tijdstip van de geboorte van hun eerste kind en de tussenpozen tussen de andere kinderen. Elk echtpaar zal moeten afwegen en kiezen welke methode van anticonceptie het beste bij hen past.

Het doden van weerloze ongeborenen als methode van geboortebepaling toont de zelfzucht van onze maatschappij aan. De maatschappij leert ons voor onszelf te leven.

Men gelooft dat het moederschap iemands mogelijkheden om carrière te maken inperkt. Kinderen worden van ondergeschikt belang en niet als aanwinst beschouwd. Zij halen ons omlaag, verhinderen ons huiseigenaar te worden, de materiële goederen te kopen die wij denken nodig te hebben, weerhouden ons ervan naar exotische plaatsen te reizen. Wij kunnen nooit „het goede leven” leiden met kinderen om ons heen. Men wil zijn tijd, geld of levensstandaard niet opgeven voor kinderen.

Tegenwoordig willen mensen de verantwoordelijkheden van het ouderschap ontlopen door hun eigen ongeborenen eenvoudig te doden. De Italiaanse rechtskundige Raffaello Balestrini zag dit 97 jaar geleden al.

Hij schreef: „Wanneer abortus ooit sociaal gebruik wordt, is het de uiterlijke manifestatie van de decadentie van een volk.”

Een hogere wet

Velen beweren tegenwoordig dat de mensen inzake abortus zelf een keuze moeten maken. Niemand, zo zeggen zij, behoort zijn of haar morele visie aan een ander op te leggen.

Maar er is een hogere wet, boven de burgerlijke wetgeving, die geen abortus toestaat. Duizenden briljante lieden hebben door de eeuwen heen deze hogere wet uiteengezet.

In onze decadente, verwarde samenleving hebben de mensen zichzelf het recht toegeëigend uit te maken wat

De eerste 12 weken

In de Verenigde Staten vindt 91 procent van de abortussen binnen de eerste 12 weken van de zwangerschap plaats. Laten wij dus eens kijken naar de ontwikkeling van de ongeboren baby.

- **18 dagen:** Het hart pompt al bloed.
- **Vijf weken:** Neus, wangen en vingers beginnen vorm aan te nemen.
- **Zes weken:** Het zenuwstelsel begint te functioneren. Vorming van nieren, skelet, maag en lever.
- **Zeven weken:** Ontstaan van hersenactiviteit. (Hersenactiviteit is een der wettelijke criteria om te bepalen of iemand al of niet in leven is.) De baby heeft nu alle inwendige en uitwendige organen, evenals een gezicht met ogen, neus, lippen en ook al een tong.
- **Negen en 10 weken:** De schildklier en bijniere functioneren. De baby kan met de ogen knippen, slikken en op geluid reageren.
- **Elf weken:** De ongeborene heeft alles wat een geboren baby heeft.
- **Twaalf weken:** De geheel gevormde vingerafdrukken zullen nog slechts in grootte veranderen. Het kind is nu meer dan 7,5 cm lang en weegt 30 gram. Het moet nu alleen nog groeien.

van het lichaam gescheiden zijn.

Tenslotte wordt de schedel van het dode embryo verbrijzeld. Daarna worden de delen naar buiten gezogen. In ongeveer 15 minuten is alles afgelopen.

Zeggen dat dit embryo geen pijn ondervindt is, op zijn minst, niet het hele verhaal vertellen. De hedendaagse maatschappij staat niet toe dat wegens moord veroordeelden een dergelijke dood sterven.

Het jongste prenatale onderzoek heeft uitgewezen dat de ongeborene reageert op pijn, aanraking, koude, geluid en licht. Het embryo krijgt de hik, zuigt op zijn duim, maakt toestanden van waken en slapen door.

Studies onthullen dat embryo's rea-

deze hogere wetten zijn.

Hoe tragisch is het dat de meesten de bron van deze onsterfelijke wetten verwerpen, nauwelijks kennen of negeren. Deze oude bron is bekend als de Bijbel.

Dit gezaghebbende woord zegt: „Soms *schijnt* een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de *dood*” (Spr. 14:12). Het feit alleen dat sommigen *denken* dat abortus juist is *maakt* het dat nog niet.

Weinigen zien in dat God ons twee keuzemogelijkheden geeft. Twee levenswijzen. Leven en dood. „Het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en

de vloek...” (Deut. 30:19). Vervolgens gebiedt God ons te kiezen. De mens heeft tot zijn eigen nadeel verkeerd gekozen.

Het moet niet verwonderlijk worden geacht dat veel vrouwen na een abortus een ernstige schok, een depressie en vele angsten doormaken, en dat sommigen onvruchtbaar worden.

Professionele mensen met een hoge opleiding zijn zich niet van Gods hogere wet bewust wanneer zij zeggen dat vrouwen het recht hebben de ongeborenen te laten aborteren. Hun advies is in strijd met de fundamentele bijbelse wet.

Het einde van abortus

Abortus zal spoedig iets van het verleden zijn. Jezus Christus zal in macht en glorie terugkeren en Gods heerschappij over de aarde vestigen (Dan. 2:44-45). Dan zullen alle wetten die in strijd zijn met Gods volmaakte wetten worden afgeschaft (Zach. 8:3; Zef. 3:15). Jezus Christus zal de mensen leren een andere houding aan te nemen tegenover hun ongeborenen. Kinderen zullen opnieuw een zegen zijn. „Zie, zonen zijn een erfdeel des Heren, een beloning is de vrucht van de schoot” (Ps. 127:3). □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

Vanaf toen bestudeerde ik de Bijbel op mijn knieën. Keer op keer werd ik erdoor gecorrigeerd. Herhaaldelijk moest ik een berisping ondergaan en erkennen dat mijn overtuigingen en wensen verkeerd waren geweest. God kastijdde en corrigeerde mij herhaaldelijk, niet alleen door zijn waarheid op deze wijze te openbaren, maar door voortdurende omstandigheden. Ik was een verwaand iemand geweest. Maar nu werd ik door bittere ervaring, door lijden, door omstandigheden en door Gods woord, verlaagd en vernederd. Ik begon de ongeëvenaarde vreugde te ervaren van het leren kennen van waarheid die nieuw voor mij was, naarmate God beetje bij beetje, maar ook meer en meer, waarheden openbaarde die zo wonderbaarlijk zijn dat ze werkelijk geestelijke vreugde teweegbrachten. Voor het eerst in mijn leven ontdekte ik wat geluk werkelijk is!

In 1934 bracht God mij in zijn werk en na mijn eerste evangelische verrichtingen in een kerk in Harrisburg in Oregon onderging ik de grootste vreugde van mijn leven tot dan toe, toen ik me realiseerde dat er levens tot bekering waren gebracht, tot overgave aan God, tot geloof in Jezus Christus — dat zij bekeerd waren en veranderd! Het is waarlijk zaliger te geven dan te ontvangen!

Het proces van gecorrigeerd worden, van groeien in de genade en kennis van onze Heer en Verlosser Jezus Christus is doorgegaan, al deze jaren, nu al meer dan een halve eeuw! En het gaat nog altijd door! God geve voor eeuwig!

Nee, wat ik tot u predik is mij niet door mensen geleerd. Ik werd niet door mensen onderwezen, maar door God!

Ik spreek niet tot u op gezag van mensen, of van enige door mensen georganiseerde kerk van mensen, maar in de naam, en op het gezag van Jezus Christus, het levende hoofd van de ware Kerk van God!

Deze woorden van Christus, die Hij van de Vader ontving — de ware woorden en het ware Evangelie van Christus die ik tot u spreek en aan u schrijf — zijn geest, en zijn leven! □

WAARTOE BENT U GEBOREN?

Wat is uw bestemming? Waarom bent u hier? Is het bestaan van de mens een zonderling toeval in een zinledig universum, of heeft uw leven een concreet, achterhaalbaar doel? Het antwoord is ongelooflijk positief: de mens werd geschapen — inderdaad, geschapen — teneinde op goddelijk niveau het universum te besturen! Onmogelijk? Ons gratis boekje openbaart de waarheid. Vermeld bij uw aanvraag a.u.b. het nummer van uw adresstrookje.

BRIEVEN VAN ONZE LEZERS

Waardering

Ik ben een gewone 14-jarige jongen die een tijdschrift uit een restaurant meenam. Sindsdien ben ik erg onder de indruk. Het feit dat God deze hele zaak al 50 jaar lang zegent is ongelooflijk. Aan allen die aan [De ECHTE WAARHEID] meewerken wil ik graag mijn waardering tot uitdrukking brengen voor het enorme werk dat u doet. Zowel de tijdschriften als de literatuur boeien me erg. In deze wereld vol prulliteratuur is het fantastisch om zo'n Godgerichte, krachtige publikatie te zien.

Dave Johnson
Springfield, Virginia, V.S.

Als zijn secretaris liet ik aan Zijne Genade Gabriel Zubeir Wako, aartsbisschop van Khartoem en voorzitter van de S.C.B.C., de Sudan Catholic Bishops' Conference, een exemplaar van het tijdschrift zien om het eens te bekijken. Hij waardeerde het zeer, omdat het de sociaal-economische en culturele activiteiten van de mens dient. Bijgevolg moedigde hij mij aan om meer exemplaren te blijven vragen.

Farida Akasha Giffen
Khartoem, Soedan

Na het lezen van de september-editie van de E.W. kan ik niet nalaten u even te schrijven met hoeveel waardering ik de artikelen van Mr. Clayton Steep „Het leven wordt beter op latere leeftijd” en Mr. John Ross Schroeder „Markus: de man achter het evangelie” heb gelezen.

Beide artikelen getuigen van een zeer degelijke bestudering van de feiten zoals ze werkelijk zijn, en beide schrijvers geven blijk van een fijngevoelig psychologisch inzicht in menselijke

omstandigheden.

Wij krijgen dank zij de E.W. inzichten die zeer verrijkend en verrijkend zijn, dus: hartelijk bedankt.

G. Kemna, Twello

U weet niet half hoe blij ik ben met uw ECHTE WAARHEID. Ik ben ontzettend bezig met al die ellende in de wereld, maar u schrijft daar heel goed over. In het dorp waar ik woon zijn een heleboel mensen die uw blad goddeloos vinden. Volgens mij nemen ze niet de moeite om zich daarin te verdiepen. Ik kijk in ieder geval uit naar uw blad, hopelijk mag u nog vele jaren doorgaan. Heel hartelijk dank.

M. Blankenspoor, Nunspeet

Atoomoorlog

Ik vind dat u en uw schrijvers als Amerikaans georiënteerde organisatie weinig te zeggen hebben over het feit dat de Amerikaanse President enorme voorraden wapens voor massavernietiging heeft opgehoopt en nog steeds opghoopt.

Is de echte waarheid van de Bijbel, zoals die wordt uitgedrukt door Jezus Christus, niet volslagen tegengesteld aan wat president Reagan doet? Kan een mens of een volk zijn naaste liefhebben door diens bestaan uit te doven? Als inderdaad de Waarheid ons zal vrijmaken, moet u haar vertellen over elke natie, met inbegrip van de Verenigde Staten.

Stan Pearson, Wellington,
Nieuw-Zeeland

• Uw brief zou alle kernmogendheden hebben moeten insluiten. Uw vraag hebben wij beantwoord in het artikel „Hoe het Westen aan de angst voor nucleaire oorlog een einde kan maken . . . nu!” (zie De Echte Waarheid, oktober 1984).

Wetenschap

Ik geniet van iedere uitgave. Maar ik maak bezwaar tegen „Wat de zeglieden der wetenschap niet zeggen” in het nummer van juni 1984.

Zeggen de zeglieden der wetenschap ons niets, William Stenger doet dat evenmin. Ik ben zelf creationist en heb de meeste van de theorieën (sommige op bijbelse grondslag, sommige niet) bestudeerd die creationisten hebben ontworpen als verklaring van waarom wij hier zijn, zonder de toevlucht tot evolutie te nemen. Ook Stenger schiet de evolutietheorie neer, maar hij slaagt er niet in met een theorie van zichzelf voor de dag te komen. Hij zegt: „De natuurkundige bewijzen tonen aan dat heelal en aarde heel oud moeten zijn.” Als dat zo is, dan tonen de historische bewijzen aan hoe jong de menselijke beschaving is in vergelijking met de hoge leeftijd van de aarde. Waarom is het menselijk geslacht zo jong en het universum zo oud als wij niet zijn geplaatst in een universum dat is geschapen om er oud uit te zien.

Ik was zeer benieuwd naar enkele ondubbelzinnige antwoorden in het artikel van de heer Stenger omdat uw tijdschrift in het verleden een antwoord heeft gegeven op zo ongeveer elk onopgelost raadsel van het menselijk bestaan.

Berry Berkley
APO, New York, V.S.

• Het was niet onze bedoeling om op elk onopgelost raadsel van het menselijk bestaan een antwoord te geven. Onze doelstelling was niets anders dan aan te tonen dat de wetenschappelijke feiten kloppen met het scheppingsmodel voor de oorsprong van het universum. U vraagt: „Waarom is het menselijk geslacht zo jong en

het universum zo oud als wij niet zijn geplaatst in een universum dat is geschapen om er oud uit te zien?” Er kleven aan deze vraag een aantal problemen. Er wordt voorondersteld dat het idee van een schepping met ogenschijnlijke ouderdom noodzakelijkerwijze iets heeft te maken met het eerste deel van de vraag. Het idee van een schepping met ogenschijnlijke ouderdom is onaanvaardbaar als redelijke verklaring van de wetenschappelijke feiten. Als men een dergelijk idee aanneemt, hoe zouden wij dan kunnen weten of het universum niet pas gisteren werd geschapen, maar werd gemaakt om er veel ouder uit te zien? De Schepper is geen bedrieger.

Een ander probleem met uw vraag is het „waarom?” ervan. Een „waarom”-vraag kan niet door wetenschappelijk onderzoek worden beantwoord. Wij kunnen echter een verklaring aanbieden van „hoe” het gebeurde, een verklaring die met wetenschappelijke feiten en het bijbelse verslag overeenstemt.

In het kort: in Genesis 1:1 lezen wij over de oorspronkelijke schepping van de hemelen en de aarde; deze kan heel goed miljoenen jaren geleden hebben plaatsgevonden. De aarde werd bewoond door engelen (Job 38:7) onder de leiding van een grote aartsengel, Lucifer of „Lichtbrenger” genaamd. De wereld van vóór Adam verschilde zonder twijfel sterk van de huidige wereld. In de fossielen nemen wij een wereld waar die vele eeuwen heeft geduurd en een heel andere flora en fauna had.

Later kwamen Lucifer en zijn engelen in opstand (Judas 6), hetgeen tot verwoesting leidde. De aarde werd „woest

en ledig". Er volgde een her-schepping, ongeveer 6000 jaar geleden, toen de flora en fauna die wij kennen, en de mens werden geschapen.

Nieuwe abonnees

Als bejaarde was ik verheugd een exemplaar van [DE ECHTE WAARHEID] te ontvangen van een vriendin die het eerst zelf had gelezen. Ik was nog meer verheugd toen ik bij het lezen ontdekte wat een waardevolle lectuur het is. Uw artikelen gaan over een groot aantal onderwerpen, in het bijzonder over hoe men naar Gods wet moet leven, iets wat mij zeer interesseert, vooral in de wereld van vandaag. Ik ben er zeker van dat [DE ECHTE WAARHEID] een duidelijke, ongekunstelde, begrijpelijke interpretatie van de waarheid zal geven en dat het aan mij is om eerlijk met mijzelf te zijn en eerlijk over wat ik lees en verwerk. Het tijdschrift dat ik al gelezen heb, heeft me een beetje voorbereid op wat ik kan verwachten.

**Mevr. E. Finnegan
Bristol, Avon, Engeland**

Ik ben een Koptische student uit Egypte en studeer in de Verenigde Staten. Onlangs ontving ik een exemplaar van uw blad en ik was er buitengewoon van onder de indruk.

Eén ding hier zit mij dwars: een groot aantal Amerikanen kent niet de werkelijke waarheid over de Kopten van Egypte. Wist u dat de Koptische Paus (van een der oudste kerken in de wereld) was verbannen? Wist u dat Koptische kerken zijn gebombardeerd en sommige huizen in brand gestoken? Een groot aantal van deze feiten blijft voor de wereld verborgen.

Ik beveel u dan ook aan hierover wat onderzoek te doen, omdat ik ervan overtuigd ben dat een artikel over dit onderwerp voor veel mensen van groot belang zal zijn.

Mijnheer Armstrong, gaat u

door met het verspreiden van het woord van vrede en liefde.

**Rawya Boctor
Los Angeles, V.S.**

Ik ontving uw adres van een vriend. Ik lees uw tijdschrift met grote belangstelling. Tijdens een verblijf in het ziekenhuis had ik de kans de bijbelteksten bij de verschillende artikelen te lezen.

Ik ben steeds verbaasd over de boodschap van de Bijbel in het licht van het hedendaagse nieuws. Het kan niet genoeg worden benadrukt hoe noodzakelijk uw publikaties zijn voor een beter begrip van de Bijbel. Uw tijdschrift bracht mij tot het besluit mijn stoffige bijbel voor de dag te halen en in het boek der boeken te kijken. Ik kijk werkelijk uit naar ieder nummer van [DE ECHTE WAARHEID].

H.S.

Kirburg, West-Duitsland

Vorige week ontving ik mijn eerste nummer van [DE ECHTE WAARHEID].

Ik zag uw advertentie in Californië, waar ik vorige zomer mijn vakantie heb doorgebracht. Ik was diep onder de indruk van de manier waarop het de belangrijkste onderwerpen van het nieuws behandelt. Ik wil graag u en uw medewerkers bedanken voor de geboden mogelijkheid dat ik abonnee op zo'n waardevol tijdschrift kon worden.

**Athanasios C. Christeas
Athene, Griekenland**

Ik ben zo dankbaar dat mijn broer, toen hij met de greyhound uit Vancouver kwam, er een exemplaar van uw tijdschrift in heeft gevonden. Hij wist dat ik altijd graag tijdschriften als de uwe lees, en, gelooft u mij, dat eerste tijdschrift was het kostbaarste geschenk dat hij me ooit heeft gegeven. Als ik erin lees, worden mijn innerlijke gevoelens van

rusteloosheid gekalmeerd en wordt mijn hart met geloof en vertrouwen gevuld — het heeft me geholpen mezelf te genezen van het ziek-zijn van de wereld om me heen — ik heb genoeg van het nieuws op de tv en de radio zoals moorden, berovingen, verkrachtingen. Ik ben een oude vrouw van 76 die in een andere wereld heeft geleefd, in Egypte. Ja, natuurlijk gebeurden er zulke dingen, maar niet zo open en niet zo vaak zonder rekening te houden met kinderen en oudere mensen. Moge God ons helpen de brug over te komen en de overkant te bereiken waar we vrede kunnen vinden. Moge God u, mijnheer Armstrong, een goede gezondheid en een lang leven geven om in alle uithoeken van de wereld licht te blijven brengen.

**Zahia Banoub
Mercer Island, Washington,
V.S.**

Wanneer ik uw tijdschrift ontvang, stop ik met alles waarmee ik bezig ben om al uw interessante artikelen in mij op te nemen. Voor mij is uw tijdschrift uniek, omdat er in ieder artikel een bijbelse boodschap zit die er in precieze bewoordingen is uit te halen.

Ik besluit met de suggestie eens een artikel over de huidige medische ontdekkingen op te nemen om de belangstelling van veel lezers verder te vergroten.

**F.X. Farrugia
G' Mangia, Malta**

Profetieën

Bij het lezen van het boek De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën viel ik van de ene verbazing in de andere. U mag van mij aannemen dat dit boekje voor mij de grootste openbaring was, welke ik tot nu toe ben tegengekomen. Het is eerlijk gezegd nog niet ten volle tot mij doorgedrongen,

doch dat zal beslist komen als ik het opnieuw ga lezen, maar dan met een ruimere lezing in de Bijbel als alleen met de geciteerde teksten. Nooit heb ik durven denken dat de verstrooiing in zulke mate gebeuren zou als hierin is uitgelegd.

Als zo'n lezing nu ook eens in de kerken gegeven zou worden, zou dat volgens mij een veel beter inzicht geven en zou het geloof daardoor veel intenser zijn dan de sleurgang van vandaag de dag. Ik ben ook niet kerkelijk omdat de lezing mij daar niets zegt. Wel luister ik naar radio of tv en haal daar 't mijne uit. Maar nu heb ik een goede steun en dit zet mij aan tot verder zoeken. In de boekjes welke ik reeds eerder van u mocht ontvangen heb ik ook veel gelezen en geleerd.

C.A. Bindels, Den Helder

Europese eenheid

Een knipsel uit een dagblad sprak over de voorstellen van Frankrijk om voor de defensie [van Europa] tot een Westeuropese Unie te komen, onafhankelijk van de V.S. Dit deed me denken aan een recent artikel over dit onderwerp in een van uw uitgaven van een maand of twee geleden [zie EW oktober 1984]. U houdt ons beslist op de hoogte van de wereldgebeurtenissen, en belangrijker nog, de Bijbel doet dat ook.

**P. Cox
Bedford, Engeland**

Persoonlijk

In het bijzonder zou ik de heer Armstrong willen bedanken voor zijn „Persoonlijk”-column. Uw tijdschrift is een rustplaats midden in deze onrustige wereld, en het spreekt de waarheid over wat er in de wereld gebeurt.

Dank u voor uw moed om tegen de wereldse stromingen in te zwemmen en de waarheid te verkondigen.

**K.H.
Laatzen, West-Duitsland**

FOTORECHTEN: Pag. 3: PT-kaart Randall Cole; pp. 9-10: Hal Finch — PT; pag. 11: G.A. Belluche Jr. — PT; pag. 12: Hal Finch — PT; pp. 14-17: ill. Wendy Lagerström; pag. 21: John Halford — PT; pag. 22: Nathan Faulkner — PT; pag. 23, links: Alain Nagues — Sygma, rechts: ill. Wendy Lagerström; pag. 24, links: Bettmann Archive, rechts: ill. Monte Wolverton — PT; pag. 25, onder: ill. Wendy Lagerström, boven: foto's Stuart Franklin — Sygma.

IN DIT NUMMER

WIDE WORLD

DE SLEUTEL TOT OVERLEVEN

De grote kwestie in ieders leven is momenteel die van het voortbestaan. Algemeen hoofdredacteur Herbert W. Armstrong presenteert de nieuwste feiten en de gezaghebbende oplossing voor dit dwingend probleem.

U EN UW GELD

Weinig dingen wekken meer belangstelling dan geld. De meeste mensen geloven dat men er nooit genoeg van kan hebben. Toch realiseren deze mensen zich waarschijnlijk niet hoeveel zij kunnen doen met het geld dat zij nu hebben. Zich aan de begroting houden is essentieel voor financieel succes.

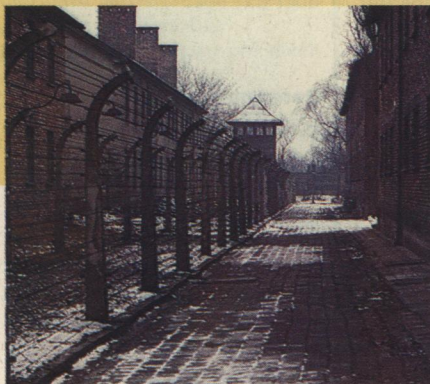

DE TIENERJAREN

Een tiener heeft het in de hedendaagse wereld niet gemakkelijk! De tienerleeftijd is een periode van verandering in de relatie ouder-kind. Dit artikel legt uit hoe de tienerjaren de beste jaren van het leven kunnen zijn.

DE WARE FEITEN OVER ABORTUS

In nog geen 20 jaar zijn in de gehele wereld de opvattingen over abortus dermate drastisch gewijzigd dat men kan spreken van een verschil van dag en nacht.

OUDE BARAKKEN EN HET NIEUWE EUROPA

De bouwers van de oude barakken te Auschwitz hadden er geen idee van hoe deze zouden worden gebruikt. Evenmin weten zij die aan het nieuwe Europa bouwen hoe hun plannen zullen uitpakken.

WORDT U DOOR DE TIJD ACHTERHAALD?

Niemand schijnt genoeg tijd te hebben om alles te doen wat hij in dit leven zou willen. Gaat ons niet verwezenlijkte potentieel met ons het graf in? Of zijn er nog mogelijkheden — daarna?